

วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระจอมเกล้าลาดกระบัง

**โครงการปรับปรุงออกแบบสถาปัตยกรรมภายในลำปารีสอร์ท
LUMPUM RESORT**

**นางสาวภัทรพร วงศ์สุวรรณ
MISS. PATTARAPORN WONGSUWAN
รหัส 46020092**

2/๒๔
๓๓๖๗๓
๒๕๕๐-๒๕๕๑

สาขาวิชา.....
เลขที่..... **83813**
วันที่..... 17 ก.ย. 2551
วัน, เดือน, ปี.....

b..... 11๙๘๕๖๖๗
i.....

**ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2550-2551**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์
บัณฑิต(สถาปัตยกรรมภายใน)

.....คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผศ.นพปฎล สุวีจนานนท์)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ.จันทน์	เพชรานนท์	ประธานกรรมการ
รศ.อรรถพร	เพชรานนท์	กรรมการ
รศ.กฤษฎา	อินทรสถิตย์	กรรมการ
ผศ.ญาณินทร์	รักวงส์วาน	เลขานุการ

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รศ.จันทน์ เพชรานนท์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวเรื่องวิทยานิพนธ์ โครงการปรับปรุงออกแบบสถาปัตยกรรมภายในลำปำรีสอร์ท

LUMPUM RESORT

ชื่อนักศึกษา

นางสาวภัทรพร วงศ์สุวรรณ

MISS.PATTARAPORN WONGSUWAN

รหัส

46020092

ภาควิชา

สถาปัตยกรรมภายใน

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2550-2551

ที่อยู่

89/2 ถนนพัฒนา ซอย 10 ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

93000

โทร 087 3238577

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ จันทน์ เพชรานนท์

บทคัดย่อ

เนื่องจากปัจจุบันภาพลักษณ์ความเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม ได้ถูกนำมาเป็นจุดขายแนวใหม่ของการท่องเที่ยว มีสถานที่พักตากอากาศเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสบรรยากาศความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น

พัทลุง นับเป็นเมืองที่ศิลปะและวัฒนธรรมที่เก่าแก่และโดดเด่น มีบรรยากาศความเป็นเมืองเก่าอยู่ทั่วไปดังจะเห็นได้จากวัดวาอาราม และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกมากมาย แต่ไม่ได้รับความสนใจเรื่องการรองรับนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร จึงทำให้มีสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรจะเป็น

จึงเกิดโครงการนี้ขึ้นเป็นรีสอร์ทซึ่งมีความเป็นส่วนตัว คงบรรยากาศและวัฒนธรรมความเป็นท้องถิ่น เป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้นักท่องเที่ยว

วิธีการวิจัย

1. ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.1 ศึกษาสภาพความเป็นอยู่พื้นถิ่นของชาวบ้าน

1.2 ศึกษาโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียง เพื่อนำมาปรับใช้กับงานออกแบบ

สถาปัตยกรรมภายใน

1.3 เอกสารที่มีข้อมูลเกี่ยวกับพัทลุงและวัฒนธรรมของคนพัทลุง

1.4 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับพัทลุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พฤติกรรมและอัตรากำลังของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพที่จะประกอบขึ้นเป็นลำปำรีสอร์ท
4. องค์ประกอบและแนวทางการออกแบบตกแต่ง
5. ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานที่ตั้งโครงการ

สรุปผลการวิจัย

1. การผสมผสานกลมกลืนของสถาปัตยกรรม และอิทธิพลในการออกแบบในการปรับสภาพให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยอาศัยวัสดุท้องถิ่น มาพัฒนาให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ความสัมพันธ์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตยกรรม และภูมิสถาปัตยกรรม ภายในโครงการในการแก้ปัญหาและความเหมาะสมปัจจัยต่างๆ ย่อมส่งผลกระทบต่ออาคารออกแบบ หากพิจารณาถึงสถาปัตยกรรมภายในก็ควรพิจารณาสถาปัตยกรรมภายในไปด้วยพร้อมๆกัน
2. ในการสร้างสภาพแวดล้อมในสถาปัตยกรรมให้กลมกลืนกับธรรมชาติ ในการออกแบบควรตระหนักถึงการแก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อให้น้อยที่สุดในระดับขั้นต้น และตระหนักขึ้นไปอีกระดับถึง วิธีการ ขั้นตอน การจัดการ การบริการ และกิจกรรม

กิตติกรรมประกาศ

- ขอขอบคุณ พ่อและแม่ สำหรับทุกเรื่องแม้จะอยู่ไกลกันแต่มีกำลังใจให้เสมอ ดีใจที่ได้เกิดในครอบครัวนี้
- ขอขอบคุณ คุณสิรินาฏ กาญจนภาค (พี่กล้วย) เจ้าของล่ำปารีสอร์ทที่ยินดีและใจดีเปิดห้องพักรีสอร์ทให้ชมและให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการทำรีสอร์ท
- ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนให้ความรู้มาตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา
- ขอขอบคุณอาจารย์ทยา adviser ที่ใจดี กับลูกศิษย์คนนี้
- ขอขอบคุณกลุ่มอาจารย์ตรวจวิทยานิพนธ์ ที่คอยสั่งสอนและกลั่นกรองแบบร่างให้ออกมาเป็นงานได้จริง แม้จะทุลักทุเลไปบ้าง
- ขอขอบคุณรหัส 29 ที่ช่วยเหลืออย่างเต็มที่ พี่บีม พี่กอล์ฟ น้องอุ๊อ๊ิบ น้องตูน และน้องบอย ถ้าไม่มีสายรหัสนี้ก็ไม่รู้ว่า thesis จะเป็นเช่นไร
- ขอขอบคุณพี่แนน พี่บีม พี่จังหวัดที่แวะมาถามไถ่และลงสีต้นไม้ให้
- ขอขอบคุณปุ่น ปู เปิด เพื่อนสนิทที่เป็นกำลังใจให้เสมอ มิตรภาพมันน่าจดจำอย่างนี้เอง
- ขอขอบคุณแพรว นุศ เตยชู เพื่อนร่วมกลุ่ม adviser ที่ถามไถ่อยู่เสมอ
- ขอขอบคุณดิว เตย แอมมี ต้ม ภาย มุก ที่เต็มใจช่วย thesis อย่างเต็มที่ซึ่งใจจริงๆ นะ
- ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ปี5ทุกคนที่ร่วมทุกข์สุขกันมาด้วยกันจนจบ
- ขอขอบคุณน้องส้มโอ(ปี3) น้องดาว(ปี1) สำหรับน้ำใจในตอนคิดอะไรไม่ออก
- ขอขอบคุณตัวเอง
- ขอขอบคุณ 'ดาปัดลาดกระบัง ดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของที่แห่งนี้

ภัทรพร วงศ์สุวรรณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เนื่องจากปัจจุบันภาพลักษณ์ความเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม ได้ถูกนำมาเป็นจุดขายแนวใหม่ของการท่องเที่ยว มีสถานที่พักตากอากาศเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสบรรยากาศความเป็นอยู่ วิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงเป็นการท่องเที่ยวที่ติดกระแสอยู่ ณ ตอนนี

พัทลุง นับเป็นเมืองที่ศิลปะและวัฒนธรรมที่เก่าแก่และโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์สามารถเป็นที่น่าเชิดหน้าชูตาได้ เช่น หนังตะลุง โนห์รา เป็นต้น มีบรรยากาศความเป็นเมืองเก่าอยู่ทั่วไป ดังจะเห็นได้จากวัดวาอาราม และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกมากมาย นับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่นำมาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรม ลำปำรีสอร์ทเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะได้รับการปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เพราะว่าเป็นสถานที่ที่ไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก เพียง 8 กิโลเมตร แต่ยังคงมีกลิ่นอายของความเป็นวิถีชาวบ้านอยู่ให้แก่ผู้ที่อยากมาสัมผัส พื้นที่ยังติดกับทะเลสาบสงขลาอีกด้วย ระหว่างการเดินทางมายังตัวรีสอร์ทยังผ่านสถานที่สำคัญของเมืองพัทลุงที่น่าสนใจอีกหลายอย่าง เช่น วัดเจ้าเมืองพัทลุง วัดวัง เขาอกทะเล (สัญลักษณ์ของเมืองพัทลุง) ใกล้ๆกับรีสอร์ทยังมีหาดแสนสุขลำปำให้ไปนั่งเล่น

จึงเกิดโครงการปรับปรุงนี้ขึ้นมาให้เป็นรีสอร์ทประเภท Eco-Resortซึ่งมีความเป็นส่วนตัวและมีส่วนอำนวยความสะดวกให้ผู้มาพัก มีทั้งการนวด และรวมถึงผู้ที่ต้องการรู้เรื่องราวของวัฒนธรรมพื้นถิ่นของพัทลุง ก็จะมีส่วนบริการข้อมูล คงบรรยากาศและวัฒนธรรมความเป็นท้องถิ่น เป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้นักท่องเที่ยว ข้าพเจ้าหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ความรู้ด้านการออกแบบงานสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตของชาวท้องถิ่นภาคใต้ คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจเป็นอย่างมาก

สารบัญ

เรื่อง หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

คำนำ

สารบัญ

บทที่1	บทนำ	1
1.1	ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3	ที่ตั้งโครงการ	2
1.3.1	การเข้าถึงโครงการ	4
1.3.2	สภาพแวดล้อมโดยรวม	5
1.3.3	สภาพปัญหาเดิมที่ควรปรับปรุง	6
1.3.4	ลักษณะอาคาร	6
1.4	ขอบข่ายของโครงการ	7
1.5	ขอบเขตของโครงการ	8
1.5.1	องค์ประกอบของโครงการ	8
1.5.2	ขอบเขตของโครงการ	9
บทที่2	ข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ	10
2.1	ข้อมูลทั่วไป	10
2.1.1	ความหมายของโรงแรมตากอากาศ	10
2.1.2	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบโรงแรมตากอากาศ	12
2.1.3	รีสอร์ทเชิงนิเวศน์	13
2.1.4	คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (Ecotourism)	13
2.1.5	หลักสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	13
2.1.6	กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.7 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	14
2.1.7.1 ทับแขกรีสอร์ท	14
2.1.7.2 ชุมพรคานานารีสอร์ท	16
2.1.7.3 ซิวาครม หัวหิน	17
2.1.7.4 หาดแก้วรีสอร์ท	17
2.2 ข้อมูลเฉพาะ	18
2.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดพัทลุง	18
2.2.2 ประวัติความเป็นมาของลำปารีสอร์ท	18
2.2.3 ข้อมูลที่พักของลำปารีสอร์ท	19
2.2.4 จำนวนห้องพัก นักท่องเที่ยวโครงการ	21
2.2.5 สายการบริหารหน้าที่รับผิดชอบ	22
2.2.5.1 สายการบริหาร	22
2.2.5.2 อัตรากำลังคน	23
บทที่3 วิเคราะห์พฤติกรรม พื้นที่ใช้สอยของผู้ใช้โครงการ	24
3.1 วิเคราะห์ประเภทกลุ่มผู้ใช้โครงการ	24
3.2 วิเคราะห์ประเภทกลุ่มผู้ให้บริการ	26
3.3 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในโครงการ	33
3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและพื้นที่ใช้สอย	34
บทที่4 ระบบสภาพแวดล้อมภายในและวัสดุ	36
4.1 ระบบสภาพแวดล้อมภายใน	36
4.2 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ	46
บทที่5 การวิเคราะห์โครงการและสรุปแนวความคิดในการออกแบบ	53
5.1 การวิเคราะห์ ทำเลที่ตั้ง และอาคารในโครงการ	53
5.2 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์พื้นที่ในโครงการ	57
5.3 การสรุปเป็นพื้นที่ (Zoning)	58
5.4 การวิเคราะห์แนวความคิดในการออกแบบ	59
บทที่6 รายละเอียดการออกแบบ	60
6.1 แนวความคิดในการออกแบบ	60
6.2 รายละเอียดการจัดวางผังและการออกแบบ	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากปัจจุบันภาพลักษณ์ความเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม ได้ถูกนำมาเป็นจุดขายแนวใหม่ของการท่องเที่ยว มีสถานที่ที่ทัศนียภาพอากาศเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสบรรยากาศความเป็นอยู่ วิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงเป็นการท่องเที่ยวที่ติดกระแสอยู่ ณ ตอนนี

พัทลุง นับเป็นเมืองที่ศิลปะและวัฒนธรรมที่เก่าแก่และโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์สามารถเป็นที่น่าเชื่อถือหน้าชูตาได้ เช่น หนังตะลุง โนห์รา เป็นต้น มีบรรยากาศความเป็นเมืองเก่าอยู่ทั่วไปดังจะเห็นได้จากวัดวาอาราม และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกมากมาย นับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่น่ามาเยี่ยมชมเยือนและศึกษาวัฒนธรรม ถ้าปารีสอร์ทเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะได้รับการปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เพราะว่าเป็นสถานที่ที่ไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก เพียง 8 กิโลเมตร แต่ยังคงมีกลิ่นอายของความเป็นวิถีชาวบ้านอยู่ให้แก่ผู้ที่อยากมาสัมผัส พื้นที่ยังติดกับทะเลสาบสงขลาอีกด้วย ระหว่างการเดินทางมายังตัวรีสอร์ทยังผ่านสถานที่สำคัญของเมืองพัทลุงที่น่าสนใจอีกหลายอย่าง เช่น วัดเจ้าเมืองพัทลุง วัดวัง เขาอกทะเล (สัญลักษณ์ของเมืองพัทลุง) ใกล้ๆกับรีสอร์ทยังมีหาดแสนสุขลำปำให้ไปนั่งเล่น

จึงเกิดโครงการปรับปรุงนี้ขึ้นมาให้เป็นรีสอร์ทประเภท Eco-Resortซึ่งมีความเป็นส่วนตัวและมีสวนอำนวยความสะดวกให้ผู้มาพัก มีทั้งการนวด ฟังเพลง และรวมถึงผู้ที่ต้องการรู้เรื่องราวของวัฒนธรรมพื้นถิ่นของพัทลุง ก็จะมีสวนนิทรรศการหนังตะลุง โนห์รา จัดแสดง คงบรรยากาศและวัฒนธรรมความเป็นท้องถิ่น เป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้นักท่องเที่ยว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้เกิดงานออกแบบที่มีลักษณะเด่นของพื้นที่ทางได้ และมีความทันสมัยมากขึ้นเพราะว่าสิ่งที่สร้างขึ้นมาเป็นเวลานานนับ 21 ปี ย่อมมีความเสื่อมสภาพและล้าสมัยเป็นธรรมดา
2. เพื่อให้เกิดงานออกแบบที่ตอบสนอง พฤติกรรมจริงๆของมนุษย์ เพราะพื้นที่บางส่วนที่มีอยู่ปัจจุบันใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ หรือปล่อยให้ไร้ประโยชน์เท่าที่ควรจึงทำการปรับปรุงให้พื้นที่เหล่านั้นสามารถกลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า
3. เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและบุคคลที่เข้ามาดูปลาโลมาห้วยบาตรที่ทะเลลำปำซึ่งช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม(high season) จะมีนักท่องเที่ยวมาเพื่อที่จะดูโลมาห้วยบาตรและมางานปล่อยปลาประเพณี ไม่ต้องเดินทางไปพักยังจังหวัดใกล้เคียงอย่างที่เป็นอย่างในปัจจุบัน เนื่องจากเพียงว่าสภาพรีสอร์ทไม่น่าพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในรีสอร์ตเชิงอนุรักษ์ เพราะจะใช้พวกไม้ไผ่สาน กระจุต ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่มีมากในจังหวัดพัทลุงมาใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมในการออกแบบส่วนต่างๆ

1.2.1 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวแล้วเข้ามาพักแล้วเกิดความพึงพอใจ แล้วกลับมาพักใหม่ ในโอกาสต่อไป

สร้างงานและรายได้ให้แก่ชุมชนด้านธุรกิจและบริการ เช่น แก้วอ้อยในส่วนของร้านอาหารจ้ำง นักโทษในสำนักงานคุมประพฤติของจังหวัดพัทลุง

3. นำวัตถุดิบที่มีมากในจังหวัดพัทลุงมาใช้ในการสถาปัตยกรรมในการออกแบบ ซึ่งเป็นการปรับปรุงรีสอร์ตให้ดูมีกลิ่นอายของความเป็นพื้นถิ่นนั้นอยู่

4. พื้นที่บางส่วนที่มีอยู่ปัจจุบันใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ หรือปล่อยให้ไร้ประโยชน์เท่าที่ควรจึงทำการปรับปรุงให้พื้นที่เหล่านั้นสามารถกลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

1.3 ที่ตั้งโครงการ

ลำปำรีสอร์ตที่ตั้งอยู่บริเวณหาดแสนสุขลำปำ ทะเลสาบสงขลา ตำบลลำปำ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ประมาณ 19.33 ไร่

ภาพที่ 1.1 แสดงแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง (แสดงที่ตั้งลำปำรีสอร์ต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยูที่เห็นใบใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.2 แสดงสถานที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 1.3 lay out กลุ่มอาคารภายในโครงการเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ใช่ว่ากรณี่ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 ทางเข้าห้องพักกลางน้ำ

2 ห้องพักริมหนองน้ำ

3 ห้องพักริมคลอง

4 ส่วนต้อนรับ

5 ร้านอาหาร

6 ส่วนที่จอดรถ

ภาพที่ 1.4 แสดงลักษณะของพื้นที่ตามภาพที่ 1.3

บริเวณทะเลสาบลำป้า เป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลา เป็นทะเลสาบน้ำกร่อย ผู้คนนิยมไปเที่ยวที่นั่นเพื่อชมวิว ปูเสฉวนรับประทานอาหารที่ได้ต้นสนที่มีการปลูกไว้รอบแนวทะเลสาบเพื่อความร่มรื่นมากกว่าที่จะเล่นน้ำ เพราะมีโคลนตรงปากคลองลำป้า

1.3.1 การเข้าถึงโครงการ

1. รถยนต์

ทางหลวงหมายเลข 4 กรุงเทพฯ – ชุมพร และเข้าทางหลวงหมายเลข 41 ถึงจังหวัดพัทลุง เมื่อถึงจังหวัดพัทลุงแล้ว ก็ตรงไปตามถนนอภัยบริรักษ์จนสุดก็ถึงลำป้ารีสอร์ทอยู่ทางขวามือ

2. รถไฟ

จากสถานีหัวลำโพงถึงสถานีพัทลุง ใช้เวลา 14 ชั่วโมงเมื่อถึงจังหวัดพัทลุงแล้ว ไปขึ้นรถโดยสารประจำทางพัทลุง-ลำป้าต่อใช้เวลาประมาณ 15 นาที

3. รถโดยสารประจำทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสถานีขนส่งสายใต้ มีรถประจำทางทั้งธรรมดาและปรับอากาศ กรุงเทพ -พัทลุงไปขึ้นรถโดยสารประจำทางพัทลุง-ลำปำต่อใช้เวลาประมาณ15นาที

4. ทางเรือ

มีเรือจากอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ผ่านคลองนางเรียบเป็นระยะทาง 17 กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาประมาณ 1/2 ชั่วโมง

1.3.2 สภาพแวดล้อมโดยรวม

ภาพที่1.5 แสดงสภาพแวดล้อมโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3 สภาพปัญหาเดิมที่ควรปรับปรุง

1. ทางรีสอร์ทต้องการที่จะยกระดับ (upgrade) รีสอร์ทขึ้นให้ดีกว่าเดิมจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม
2. ทางรีสอร์ทมีพื้นที่โดยรอบโครงการอีก 60 ไร่ ซึ่งทางเจ้าของรีสอร์ท(คุณสิรินาถ กาญจนภาค) ได้ซื้อไว้เพื่อที่จะขยายรีสอร์ทเพิ่มเติม ทางเจ้าของรีสอร์ทต้องการปรับปรุงให้ส่วนที่มีอยู่เดิมไม่ล้าสมัย และมีความเป็นเอกลักษณ์ขององค์กรเดียวกัน (identity)
3. เป็นโครงการที่เป็นรีสอร์ทในจังหวัดพัทลุงที่มีทำเลที่ตั้งสวยมากเพราะอยู่ติดทะเลสาบลำปำ จึงต้องการปรับปรุงลำปำรีสอร์ท เพราะคงหาที่ที่มีทำเลอย่างนี้ได้ยาก
4. เป็นโครงการที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของทะเลสาบสงขลา ซึ่งคล้องกับชมรมเรารักโลมา ทะเลสาบลำปำที่มีอยู่ ซึ่งช่วงเดือนตุลาคม-มีนาคม(high season) จะมีนักท่องเที่ยวมาเพื่อที่จะดูโลมาหัวบาตรกันแต่ปัจจุบันปลาโลมาหัวบาตรไม่ค่อยมีเพราะใกล้สูญพันธุ์เดิมที่แต่มีการจัดงานปล่อยปลาบริเวณทะเลสาบลำปำแทน ทางลำปำรีสอร์ทจึงต้องมีการปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่จะมาพักในช่วงนั้น
5. เป็นโครงการที่สามารถนำรายได้กระจายเข้าสู่ท้องถิ่นได้ เพราะพวกเฟอร์นิเจอร์และของประดับตกแต่ง ทางรีสอร์ทได้จ้างนักโทษจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดพัทลุงทำขึ้นมา และซื้อของที่มีภายในท้องถิ่นมาประดับตกแต่ง
6. ทางรีสอร์ทต้องการปรับปรุงส่วนที่ชำรุดและล้าสมัยเนื่องจากรีสอร์ทได้ดำเนินการมาเป็นเป็นเวลา 21 ปี โดยไม่ได้มีการปรับปรุงตกแต่งใหม่เลยทำให้สภาพภายนอกและภายในเก่า

ส่วนร้านอาหาร

ส่วนทางเข้าห้องน้ำ

ส่วนบริการในบริเวณร้านอาหาร

ภาพที่ 1.6 แสดงความเก่าของโครงการที่ไม่ได้รับการปรับปรุง

1.3.4 ลักษณะอาคาร

อาคารแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. อาคารที่ให้บริการส่วนรวมคือ โถงรับรอง ร้านอาหาร ส่วนนวด เปิดโล่ง
2. อาคารที่ให้บริการส่วนบุคคลคือ ห้องพัก ห้องจัดสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบข่ายของโครงการ

โครงการลำปาวรีสอร์ทเป็นโครงการปรับปรุงประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

1. ที่จอดรถ
 - 1.1 ที่จอดรถส่วนตัว
 - 1.2 ที่จอดรถจักรยาน
 - 1.3 ศาลาพักผ่อน
2. บึงหนองน้ำภายในโครงการ
3. อาคารสำนักงาน ประกอบด้วย
 - 3.1 โถงพักผ่อน (lobby & lobby lounge)
 - 3.2 คอฟฟี่คอกเนอร์ (coffee corner)
 - 3.3 ส่วนบริหาร (office)
4. อาคารภัตตาคาร ประกอบด้วย
 - 4.1 ร้านอาหาร (restaurant)
 - 4.2 ส่วนบาร์บีคิว
 - 4.3 ครัว (kitchen)
5. ส่วนบริการอื่นๆ ประกอบด้วย
 - 5.1 ส่วนอาหารกลางแจ้ง
 - 5.2 อาคารสระว่ายน้ำ
 - 5.3 ท่าเรือ (ในส่วนนี้ไม่ได้ทำการออกแบบ)
 - 5.4 ส่วนบริการข้อมูล
 - 5.5 ส่วนนวด
6. ห้องพัก ประกอบด้วย

มีห้องพัก 4 type

 - 6.1 แบบที่ 1
 - 6.2 แบบที่ 2
 - 6.3 แบบที่ 3
 - 6.3 แบบที่ 4

รวมพื้นที่ภายในโครงการ

30,926 ตารางเมตร

19.33 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของโครงการ

1.5.1 ขอบเขตของโครงการ

โครงการปรับปรุงออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ลำปาง รีสอร์ท จังหวัดพิจิตร มีดังนี้คือ

1. อาคารสำนักงาน ประกอบด้วย	
1.1 โถงพักคอยและส่วนพักผ่อน (lobby & lobby lounge)	388 ตารางเมตร
1.2 คอฟฟี่คองเนอร์ (coffee corner)	60 ตารางเมตร
1.3 ส่วนบริหาร (office)	60 ตารางเมตร
2. อาคารภัตตาคาร ประกอบด้วย	
2.1 ร้านอาหาร (restaurant)	300 ตารางเมตร
2.2 ส่วนบาร์บีคิว	60 ตารางเมตร
2.3 ครัว (kitchen)	40 ตารางเมตร
3. ส่วนบริการอื่นๆ ประกอบด้วย	
3.1 ส่วนอาหารกลางแจ้ง	240 ตารางเมตร
3.2 อาคารสระว่ายน้ำ	
3.3 ท่าเรือ (ในส่วนนี้ไม่ได้ทำการออกแบบ)	
3.4 ส่วนบริการข้อมูล (information center)	200 ตารางเมตร
3.5 ส่วนนวด	200 ตารางเมตร
4. ห้องพัก ประกอบด้วย	
มีห้องพัก 3 type	
4.1 แบบที่ 1	32 ตารางเมตร
4.2 แบบที่ 2	32 ตารางเมตร
4.3 แบบที่ 3	44 ตารางเมตร
4.3 แบบที่ 4	44 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ที่ต้องออกแบบ	1,826 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 องค์ประกอบของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบของโครงการ
1. เพื่อให้เกิดงานออกแบบที่มีลักษณะเด่นของพื้นที่ทางใต้	- จัดข้อมูลของวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ไว้	- การจัดสวนบริการข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านที่พักตากอากาศที่มีการผ่อนคลาย	- ส่วนนวด - มีเสียงดนตรี	- พื้นที่กิจกรรมด้านส่วนนวด
3. เพื่อศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์	- การจัดประชาสัมพันธ์ - จัดกิจกรรมพิเศษด้านการท่องเที่ยว	- ส่วนของ lobby มีพื้นที่ให้บริการข้อมูล (FRONT DESK) - มีส่วนบริการข้อมูล
4. เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและบุคคลที่เข้ามาให้พอเพียง	- จัดการปรับปรุงกลุ่มอาคาร เหมาะกับการใช้งาน - มีอาคารรองรับกิจกรรมเพียงพอ	- โถงรับรอง - ร้านอาหาร - คอปปีคอร์ดเนอร์ - ลานอเนกประสงค์ - ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลประกอบโครงการ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

2.1.1 ความหมายของโรงแรมตากอากาศ (Resort)

ความหมายของโรงแรม

โรงแรม คือ สถานที่ประกอบการเชิงการค้า ที่นักธุรกิจตั้งขึ้นเพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องของที่พักอาศัย อาหารและบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและการเดินทาง

โรงแรม หมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้อง ติดต่อกันเรียงรายในอาคารหนึ่งหลังหรือหลายหลัง ซึ่งมีบริการต่าง ๆ เพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก ซึ่งเรียกว่า “แขก” (GUEST)

การศึกษานิตของโรงแรม

การแบ่งประเภทของโรงแรม สามารถแบ่งได้หลายวิธี ตามหลักวิชาการโรงแรมดังนี้

1. การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งประเภทตามมาตรฐานโรงแรม
3. การแบ่งประเภทตามขนาดโรงแรม
4. การแบ่งประเภทตามตามการดำเนินการของโรงแรม

การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง แบ่งได้ 3 ประเภท

1. โรงแรมในเมือง (City Hotel)
2. โรงแรมในเมืองเล็ก (Smaller City Hotel)
3. โรงแรมในสถานที่พักผ่อนตากอากาศ (Resort Hotel)

โรงแรมในเมือง (City Hotel)

คือ โรงแรมในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางธุรกิจการค้า การทูต หรือการท่องเที่ยวและอื่น ๆ มีบทบาทสำคัญ ในการต้อนรับบรรดานักธุรกิจ และนักท่องเที่ยวเป็นอันมาก ผู้ที่ใช้บริการของโรงแรมประเภทนี้ จะได้รับความสะดวกสบายต่าง ๆ อย่างพร้อมมูล เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ วิทยุ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในห้องพัก บริการซักรีด แพทย์ในกรณีจำเป็น สถานที่จอดรถ บริการสถานที่นำเที่ยวต่าง ๆ สำนักงาน จอที่นั่งเพื่อการเดินทางและที่พักรื่น ๆ เป็นต้น

โรงแรมในเมืองเล็ก (Smaller City Hotel)

คือ โรงแรมอยู่ในเมืองห่างไกล จากเมืองใหญ่หรือเมืองหลวง หรืออยู่ในชนบท หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อาจมีสิ่งบริการต่าง ๆ น้อยกว่า หรือคล้าย ๆ โรงแรมในเมือง

โรงแรมในสถานที่พักผ่อนตากอากาศ (Resort Hotel)

คือ โรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อการพักผ่อนตากอากาศโดยเฉพาะ ตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศต่าง ๆ ทำให้มีบรรยากาศโดยรอบบริเวณแตกต่างไปจากโรงแรมในเมือง ส่วนในด้านการบริการของโรงแรมประเภทนี้ มีการบริการด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบครัน ซึ่งอาจมีสถานที่เล่นกีฬาเป็นพิเศษ บางโรงแรมอาจอยู่ใกล้ หรือเป็นส่วนหนึ่งของสนามกอล์ฟ เป็นต้น ห้องพักอาจจะต้องมีระเบียงที่นั่งกว้างขวางเป็นพิเศษ

การแบ่งประเภทตามมาตรฐานโรงแรม

1. โรงแรมชั้นพิเศษ (Luxury Hotel) มีส่วนให้บริการ และส่วนบริการอย่างดีพิเศษครบครันห้องพักหรูหรา
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (First Class Hotel) มีห้องพักและบริการอย่างดี
3. โรงแรมชั้นสอง (Second Class Hotel) มีห้องพักค่อนข้างดี แต่ส่วนบริการต่าง ๆ อาจไม่ครบถ้วนมากเท่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
4. โรงแรมชั้นสาม (Third Class Hotel) มีห้องพักธรรมดา แต่บริการอาจไม่มีส่วนประกอบอื่น ๆ อีกเลย หรือมีน้อยมาก
5. โรงแรมชั้นสี่ หรือโรงแรมราคาถูก (Cheap Hotel) มีเพียงห้องพักให้บริการเท่านั้น

สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยกองวิชาการ ได้แบ่งชนิดของโรงแรมตามมาตรฐานขององค์กร แบ่งได้ 5 ระดับเช่นกัน โดยให้เป็นจำนวนดาว สำหรับโรงแรมระดับต่าง ๆ มีเกณฑ์กำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา ดังนี้

โรงแรมระดับพิเศษ	5 ดาว (Duluxe)
โรงแรมชั้นหนึ่ง	4 ดาว (First Class)
โรงแรมนักท่องเที่ยว	3 ดาว (Tourist Class)
โรงแรมระดับประหยัด	2 ดาว (Economy Class)

การแบ่งประเภทตามขนาดโรงแรม

การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม โดยหลักเกณฑ์ดังนี้ จะแบ่งโดยยึดจำนวนห้องเป็นเกณฑ์พิจารณาได้ดังนี้

1. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป เป็นโรงแรมที่จัดอยู่ในระดับสากล มีการดำเนินการที่สลับซับซ้อน ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายของการดำเนินกิจการขยายขอบเขตไปตามเมือง หรือประเทศต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัดให้มีการบริการที่ได้มาตรฐาน มีการดำเนินกิจการไม่กว้างขวางนัก คงจำกัดอยู่ภายในสถานที่ ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงแรมเท่านั้น โรงแรมประเภทนี้มีอยู่ทั่วไป ถ้าตั้งอยู่ในบริเวณที่พักตากอากาศ ก็อาจถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ เนื่องจากมีจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง
3. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินการโดยมีสมาชิกภายในครอบครัวหรือโดยเจ้าของสถานที่ซึ่งจัดตั้งโรงแรมนั่นเอง ดำเนินการเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมนึ่งถิ่นชนบท หรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในระหว่างเส้นทางการเดินทาง และโรงแรมในบริเวณที่พักตากอากาศ ซึ่งมีผู้ไปพักในช่วงฤดูพักผ่อน

การแบ่งประเภทตามตามการดำเนินการของโรงแรม

การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินการของโรงแรม หรือเรียกได้ว่า แบ่งตามลักษณะการให้บริการ สามารถแยกประเภทโรงแรมได้ดังนี้

1. ลักษณะแบบอเมริกัน (American Plan Hotel) คืออัตราห้องพักที่รวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ ไม่มีการลดหย่อนค่าห้องพักในกรณีที่ไม่ได้รับบริการด้านอาหารเช้า
2. ลักษณะแบบยุโรป (Europe Plan Hotel) คืออัตราค่าห้องพักจะมีเพียงค่าห้องเท่านั้น ส่วนค่าอาหารถ้าแขกผู้มาพักต้องการ จะต้องจ่ายเพิ่มอีก
3. ลักษณะผสม (Dual Plan Hotel) เป็นการให้บริการทั้ง 2 แบบข้างต้นรวมกันอยู่ ให้แขกเลือกบริการได้ตามต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.1.2 ข้อมูลความต้องการพื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบโรงแรมตากอากาศ

1. ความสะดวกสบายแก่ผู้รับบริการเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งทางด้านการให้บริการ ด้านสถานที่และความปลอดภัย
2. ความต้องการด้านที่พักที่สวยงาม แสดงความสดชื่น
3. มีพื้นที่ในการพักผ่อนที่มีความเป็นส่วนตัวเช่น ที่พัก และความเป็นสาธารณะ เช่น โถงรับรอง
4. ความต้องการด้านความสะดวก โดยเฉพาะห้องน้ำ
5. การติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่สะดวก
6. ความต้องการด้านราคาที่พักนั้น เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจากที่พักตากอากาศ
7. ความต้องการความสะดวกด้านอาหารการกิน ทั้งการบริการในห้องพัก และบริการนอกสถานที่ ซึ่งทางที่พักตากอากาศควรคำนึงถึงอนามัยเป็นสำคัญ

8. ที่เก็บเสื้อผ้าที่ต้องการแขวน และลินินซัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ที่เก็บรองเท้าและเครื่องใช้ต่าง ๆ ตลอดจนของมีค่า เช่นโต๊ะ แต่งตัวที่มีคุณภาพ เป็นต้น

10. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โทรทัศน์ วิทยุ

11. มีไฟฟ้าและแสงสว่างที่เพียงพอในพื้นที่ที่ต้องการ

2.1.3 รีสอร์ทเชิงนิเวศน์

การจัดการที่พักให้เหมาะสมกับการเป็นรีสอร์ทเชิงนิเวศน์

1. ลักษณะรูปแบบของสถานที่พัก
2. มีการจัดการด้านรักษาสิ่งแวดล้อม
3. กิจกรรมและการบริการ
4. การลงทุน

2.1.4 คำจำกัดความ Ecotourism

“การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์” คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศน์ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1.5 หลักสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

1. การกำหนดเขตของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว (Zoning of the various Activities) โดยใช้เทคนิคสมัยใหม่เข้ามาช่วย
2. การควบคุมนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะในส่วนของธรรมชาติที่เปราะบาง (Fragile Ecosystem) โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับในแต่ละพื้นที่
3. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยลดความแออัดของแหล่งท่องเที่ยวหลัก
4. การนำกฎหมายมาใช้อย่างจริงจังสำหรับผู้ฝ่าฝืน เช่น การตัดต้นไม้ทำลายป่า การล่าสัตว์หายาก การลักลอบเก็บของป่า
5. การควบคุมสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ บริเวณที่ท่องเที่ยวเขตอนุรักษ์ ที่ให้ความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติบริเวณนั้น รวมทั้งควบคุมเรื่องการจัดขยะของเสียและสิ่งปฏิกูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสำคัญ 5 ประการซึ่งเป็นพื้นฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

1. ความยั่งยืน
2. องค์ประกอบทางธรรมชาติ
3. ปัจจัยด้านความรู้และสื่อความหมาย
4. การมีส่วนร่วมและประโยชน์ท้องถิ่น
5. ความพึงพอใจของผู้บริโภค

2.1.6 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวมาก เพราะกิจกรรมต่าง ๆ นั้น จะเป็นสิ่งกลางนำการท่องเที่ยวไปสู่จุดหมายได้ กิจกรรมที่เหมาะสมจึงเป็นกิจกรรมที่เน้นการศึกษาหาความรู้ ในระบบนิเวศน์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการได้รับความเพลิดเพลินทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่ได้ผลกระทบน้อยที่สุดหรือเป็นผลกระทบที่ต้องป้องกัน หรือแก้ไขได้

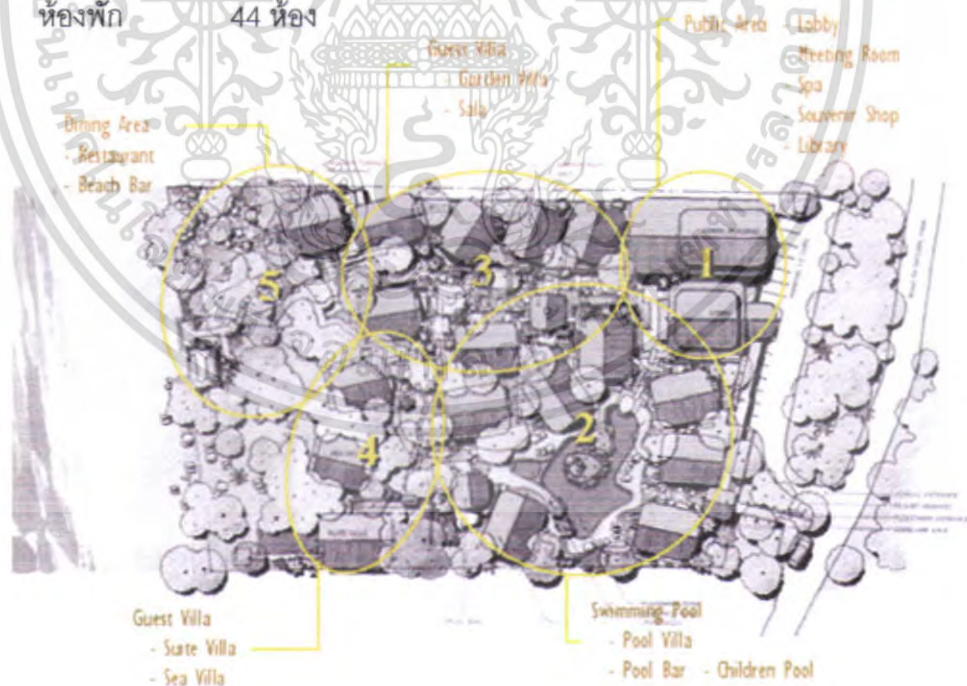
2.1.7 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

2.1.7.1 Tubkaak Resort

ที่ตั้ง หาดทับแขก , อ.เมือง , จ.กระบี่

ประเภท Boutique Resort

ห้องพัก 44 ห้อง

รูปที่ 2.1 แสดงผังบริเวณ Tubkaak Resort

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดวาง master plan ของโครงการเป็นลักษณะแบ่งกลุ่มตาม facilities ที่สัมพันธ์กัน ประกอบด้วย

1. ส่วน public ซึ่งจัดวางอยู่ในตำแหน่งหน้าสุดของโครงการ และรวม facilities ที่สำคัญไว้อย่างครบถ้วน เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของแขกที่เข้ามาพัก และ service ต่างๆ ด้วย
2. ส่วนห้องพักที่หันหน้ารับวิวของสระว่ายน้ำ สร้างความเป็นส่วนตัวโดยใช้ตัวอาคารปิดล้อม และมี pool bar เป็น facilities ที่เสริมเข้ามา
3. ส่วนห้องพักที่อยู่ภายในสวนที่เชื่อมต่อมาจากส่วน dining
4. ส่วนห้องพักที่มีความเป็นส่วนตัวสูงเพราะตั้งอยู่ในจุดที่ห่างจากส่วน public และมีมุมมองที่สวยงามของชายหาด
5. ส่วน dining อยู่ใกล้ส่วนห้องพัก และมีมุมมองเห็นชายหาด

วิเคราะห์การออกแบบ

1. การวางผังและออกแบบอาคารต่างๆคำนึงถึงสภาพพื้นที่และมุมมองธรรมชาติ มีการเล่นระดับทางเดินซึ่งลดหลั่นตามสภาพของพื้นที่ จากโถงรับรองไปจนถึงห้องอาหารริมชายหาด
2. การออกแบบอาคารมีความโดดเด่นของหลังคาจั่วที่มีชายหลังคาปาดมน อันได้แนวคิดมาจากรูปทรงของเรือประมง
3. การตกแต่งภายในห้องเน้นความเรียบง่ายของวัสดุ แต่แฝงด้วย detail ที่น่าสนใจด้วยสไตล์

Tropical

รูปที่ 2.2 แสดงบรรยากาศภายใน Tubkaak Resort

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.7.2 ชุมพรคาบาน่า

ที่ตั้งของโรงแรมอยู่ที่ริมหาดทุ่งวัวแล่น อ.ปะทิว จ.ชุมพร เป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว มีชื่อว่า "ชุมพรคาบาน่า รีสอร์ท" ใช้แนวทางพระราชดำริทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง นำทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้อย่าง เริ่มจากการปรับปรุงสิ่งปลูกสร้างใหม่ทั้งหมด เพื่อสร้างสถานี่ฐานความรู้ต่างๆ บริเวณศูนย์กิจกรรมธรรมชาติเฟลดิน ซึ่งตั้งอยู่ภายในโรงแรม เช่น แปลงนาสาธิตปลูกข้าวเหลืองปะทิว การผลิตปุ๋ยชีวภาพอัดเม็ด โรงงานผลิตไบโอดีเซล โรงสีข้าวชุมชน ฯลฯ โดยนำผลผลิตที่ได้มาใช้ประโยชน์ในกิจการของโรงแรม นอกจากนี้ยังจำหน่ายผลิตภัณฑ์ราคาถูกให้ชาวบ้านละแวกใกล้เคียงอีกด้วย

โครงการปรับปรุงรีสอร์ทเชิงนิเวศน์ อำเภอปะทิว

CASE STUDY
ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท
จังหวัดชุมพร

Standard Room 2
พื้นที่ 32 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องมีขนาดเล็กทุกส่วน
จึงมีความสัมพันธ์กันมาก

INTEREST
Concept ของโรงแรมคือเน้นความพอเพียงสามารถ ปลูกผัก
รับประทานกันเองได้ในโครงการและมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ

Activities

KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020892 INTERIOR ARCHITECTURE

18/39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

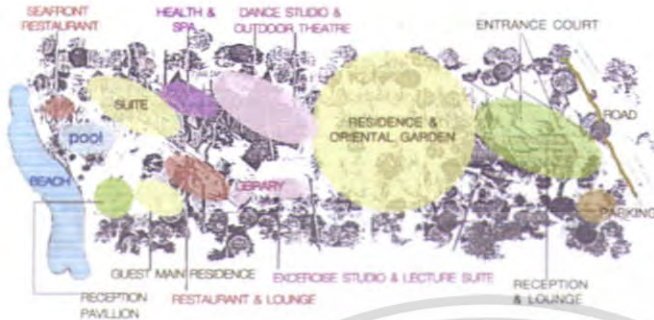
2.1.7.3 ชีวศาสตร์ หัวหิน

โครงการบึงวิเชียรจังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอวิเศษ

CASE STUDY

การวางแผนของโครงการ พื้นที่นั้นที่เดิมมีน้ำ ไม่ได้ติดกับทะเลทั้งหมด จึงสร้างมืองขึ้นเองภายในโครงการเพื่อให้ได้ take view ทั่วถึงกัน

ส่วนของ Restaurant เป็นอาคารแบบมีปีกโค้งคิระและสะพานน้ำ ซึ่งบรรยากาศดีมาก

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

19/39

2.1.7.4 หาดแก้ววิเศษ

โครงการบึงวิเชียรจังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอวิเศษ

CASE STUDY

ชุมชน คานาน่าวิเศษ
จังหวัดชุมพร

Standard Room 2

พื้นที่ 32 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องมีขนาดเล็กทุกส่วน
จึงมีความสัมพันธ์กันมาก

ชั้นที่นอน
ชั้นที่รับประทานอาหาร

INTEREST

Concept ของ โรงแรมคือเน้นความพอเพียงสามารถ ปลูกผัก รับประทานกันเอง ได้ ในโครงการและมีกิจกรรมต่าง ๆ

Activities

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

18/39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเฉพาะ

2.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดพัทลุง

อาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัด จังหวัดสงขลา

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง

สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง ทางด้านตะวันตกอันประกอบด้วย เทือกเขาบรรทัดมีระดับสูงจากน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 50 - 1,000 เมตร ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ เช่น สวนยางพาราสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ถัดลงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มที่ดอน มีบริเวณนี้ส่วนใหญ่ปลูกข้าวยางพารา มะพร้าว พืชผักและพืชไร่ชนิดต่างๆ

สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศมี 2 ฤดูกาลคือฤดูร้อนและฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

2.2.2 ประวัติความเป็นมาของลำปำริสอร์ท

ที่ตั้งของโครงการ 88 หมู่ 6 ถ.อภัยบริรักษ์ ต.ลำปำ อ.เมือง จ.พัทลุง เนื้อที่ประมาณ 19.33 ไร่

อาณาเขต	ทิศเหนือ	สถานีตำรวจลำปำและทะเลสาบลำปำ
	ทิศใต้	ที่ดินว่างเปล่า เป็นทุ่งนา
	ทิศตะวันออก	ที่ดินโล่งมองเห็นทะเลสาบลำปำและท่าเทียบเรือลำปำ
	ทิศตะวันตก	ที่ดินว่างและถัดออกไปเป็นบ้านเรือนของชาวบ้าน

สภาพแวดล้อมของโครงการ

บริเวณหาดแสนสุขลำปำ มีร้านอาหารเครื่องดื่มบริการมากมาย และมีร้านอาหารลำปำริสอร์ท ซึ่งมีที่พักประเภทบังกาโล สำหรับให้นักท่องเที่ยวเช่าพักผ่อน มีอาหารบริการ และยังมีห้องโถงขนาดใหญ่ที่สามารถจัดประชุมหรือสัมมนาได้ด้วย

สภาพทั่วไปของหาดแสนสุขลำปำเป็นที่พักผ่อนที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลเมืองพัทลุง ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงบ้างบอสงสวนแต่ยังขาดการสนับสนุนและชักจูงการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างถิ่นเท่าที่ควร อีกทั้งยังการขาดการฟื้นฟูดูแลและทะเลสาบลำปำทำให้เกิดการตื้นเขิน ทำให้มีวัชพืชขึ้นโดยทั่วไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้กิจกรรมทางน้ำบริเวณทะเลสาบด้อยลงอย่างน่าเสียดาย คงมีแต่คลองขุดและคลองลำปำที่ยังเป็นทางสัญจร ขนส่งระหว่างหมู่บ้าน

พื้นที่บริเวณใกล้เคียงโครงการที่เป็นหน่วยงานทางราชการได้แก่ สถานีตำรวจ สถานีอนามัย ตำบลลำปำ ประมงจังหวัดพัทลุง ค่ายลูกเสือประจำจังหวัดพัทลุง

การเข้าถึง

1.รถยนต์ตามทางหลวง พัทลุง - ลำปำ (หมายเลข 4047) เลี้ยวซ้ายหาก่อนถึงตัวโครงการ ประมาณ100เมตรจะมีป้ายบอกทางอยู่

2.รถยนต์ตามทางหลวง พัทลุง - ลำปำ (หมายเลข 4047) แล้วจอดตรงฝั่งตรงกันข้ามแล้วเดินข้ามสะพานคนเดินมายังตัวโครงการรถยนต์ไม่สามารถข้ามได้

3.เรือจากท่าเรือของรีสอร์ท หรือมีท่าเทียบเรือลำปำอยู่ฝั่งตรงกันข้ามกับรีสอร์ทแล้วเดินข้ามสะพานมายังตัวโครงการ

2.2.3 ข้อมูลที่พักของลำปำรีสอร์ท

2.2.3.1 อาคารสำนักงาน เป็นอาคารยกพื้น ประกอบด้วยส่วนบริหาร โถงต้อนรับ บริเวณขายชายทะเลเล็ก เป็นอาคารแบบเปิดโล่งไม่มีผนัง ยกเว้นตรงส่วนของออฟฟิศ เป็นอาคารแรกๆที่ผู้ให้บริการจะเข้าถึง

ภาพที่ 2.3 แพลนอาคารสำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการพัฒนาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

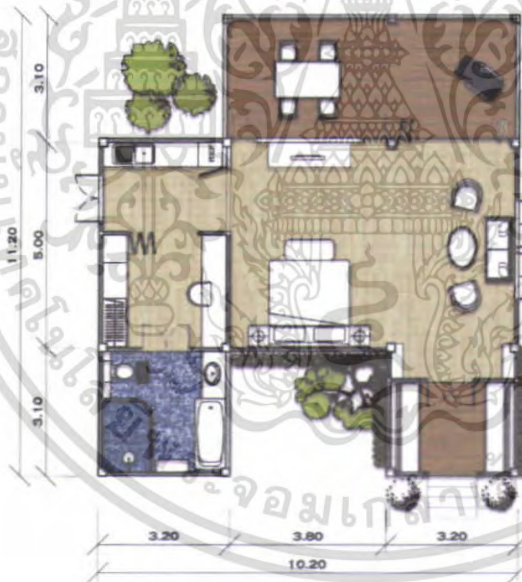
2.2.3.2 ห้องพัก จะมี 4 รูปแบบ จัดเป็นอาคารหลัง ๆ โครงสร้างจะเป็นแบบคอนกรีตเสริมเหล็กและไม่มี
ระเบียงทุกห้องพร้อมห้องน้ำ

ภาพที่ 2.4 แปลนห้องพักแบบที่ 2

ภาพที่ 2.5 แปลนห้องพักแบบที่ 1 และ 3

ภาพที่ 2.6 แปลนห้องพักแบบที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.3 อาคารภัตตาคาร เป็นอาคาร 1 ชั้น เป็นส่วนบริการหลักของโครงการ มีภัตตาคารและห้องครัว อยู่ชั้นล่าง ส่วนห้องจัดเลี้ยง

ภาพที่ 2.7 แปลนอาคารภัตตาคาร

2.2.4 จำนวนห้องพัก นักท่องเที่ยวโครงการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้สำรวจการท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ พบว่าจังหวัดพัทลุงมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปีดังจะเห็นได้จากตาราง ตารางที่ 2.2.4.1 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุง (หน่วย/คน)

ที่มา: โครงการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และ

จังหวัดพัทลุงปี	2523	2324	2525	2526	2527	2528	2529	2530-34	2535-39	2540-44
ชาวไทย	63,615	66,478	69,470	72,596	75,863	79,277	82,844	100,793	119,710	138,770
ชาวต่างชาติ	753	804	859	917	979	1,046	1,117	1,459	1,743	2,011
อัตราส่วนชาวต่างชาติ (%)	1.2	1.2	1.2	1.2	1.3	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4

เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, เมษายน 2525

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5.2 อัตรากำลังคน

สรุปการแบ่งอัตรากำลังคนตามหน่วยงานต่างๆ

- อัตรากำลังคนในฝ่ายFRONT OFFICE	15	อัตรา
- อัตรากำลังคนในฝ่ายHOUSE KEEPER	25	อัตรา
- อัตรากำลังคนในฝ่ายKATRING	38	อัตรา
- อัตรากำลังคนในฝ่ายACCOUNTING	4	อัตรา
- อัตรากำลังคนในฝ่ายMANAGEMENT	6	อัตรา
- อัตรากำลังคนในฝ่ายENGINEERING	9	อัตรา
รวมอัตรากำลังคนในโครงการ	97	อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิเคราะห์พฤติกรรม พื้นที่ใช้สอยของผู้ใช้โครงการ

3.1 วิเคราะห์ประเภทกลุ่มผู้รับบริการ

ผู้รับบริการ คือผู้ที่เข้ามาในอาคาร เพื่อรับบริการทั้งในด้านการพักอาศัย หรือการมาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ หรือมาติดต่อธุรกิจ มีการรับประทานอาหาร จึงมาใช้บริการจัดเลี้ยงภายในอาคาร

3.1.1 ประเภทของผู้รับบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1.1 ผู้มาพักโรงแรม หรือ ผู้มาใช้บริการห้องพักของโรงแรม อาจเป็นนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ หรือผู้มาพักผ่อนเป็นครอบครัว โดยทั่วไปแบ่งแยกต่างประเทศออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

3.1.1.1.1 F.I.T. (FREE LANCE INDIVIDUAL TRAVELLER)

โดยมากจะมาเป็นส่วนตัว โดยทำ Reservation ผ่านมาทาง Tour Agency หรือเลือกที่จะมาพักด้วยตัวเอง

3.1.1.1.2 GROUP TOUR เป็นประเภทที่มาเป็นกลุ่มประมาณ 15-30 คน

โดยผ่าน Tour Agency

3.1.1.1.3 G.I.T. (GROUP INDIVIDUAL TRAVELLER) หมายถึงพวกที่

จัดเป็นกลุ่มเอง ประมาณ 7-15 คน โดยมากแล้วจะเป็นนักท่องเที่ยว

3.1.1.1.4 COMMERCIAL แยกประเภทที่มาทำธุรกิจ หรือมาสัมมนา

3.1.1.2 ผู้มาใช้บริการร่วม

3.1.1.2.1 ผู้มาใช้บริการประชุมสัมมนาต่างๆ มีการวางหมายกำหนดการ อย่างเป็นทางการ

3.1.1.2.2 ผู้มาใช้บริการสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ

3.1.1.2.3 บุคคลทั่วไประดับต่างๆ ซึ่งสามารถเข้ามาจับจ่าย รับประทานอาหารได้ หรืออาจใช้เป็นสถานที่นัดพบติดต่อการงาน หรือมาพักผ่อนหย่อนใจ

3.1.1.2.4 ผู้มาติดต่อธุระ

3.1.2 พฤติกรรมของผู้รับบริการในสวนต่าง ๆ ของโครงการ

3.1.2.1 พฤติกรรมต่างๆ ของผู้ใช้อาคาร เป็นตัวกำหนดสิ่งต่อไปนี้

3.1.2.1.1 องค์ประกอบในการใช้พื้นที่ของอาคาร

3.1.2.1.2 ความต้องการก่อนหลังขององค์ประกอบอาคาร

3.1.2.1.3 กำหนดการใช้เฟอร์นิเจอร์ ที่ใช้สอยในส่วนต่างๆของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.2 พฤติกรรมภายในส่วนของโรงรับรอง

3.1.2.2.1 แยกที่มาพัก

เวลาที่มาใช้บริการ	ขึ้นอยู่กับเวลาของเครื่องบินหรือพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
การเดินทาง	รถยนต์เดินทางเข้าสู่โครงการ
หน้าที่	เป็นแขกของโครงการ
บทบาท	ปฏิบัติตามกฎที่วางไว้
พฤติกรรม	เมื่อเดินทางมาถึง เดินสู่โรงรับรอง ติดต่อบุคลากร ซึ่งจะมีการจองล่วงหน้าไว้แล้ว อาจจะนั่งพักผ่อนก่อน แล้วจึงไปห้องพัก จากนั้นก็ออกจากห้องพักไปใช้บริการในส่วนต่างๆของโครงการ เช่น รับประทานอาหาร ฟังเพลง และพักผ่อนในห้องพัก

3.1.2.2.2 บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการ

เวลาที่มาใช้บริการ	ขึ้นอยู่กับเวลาของเครื่องบินหรือพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
การเดินทาง	โดยรถส่วนตัว รถรับจ้าง
หน้าที่	เป็นแขกที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรม
บทบาท	เข้ามาที่โรงรับรอง เพื่อนั่งรอพบแขกของโรงแรม และปฏิบัติตามกฎที่วางไว้
พฤติกรรม	บุคคลที่มาใช้บริการทั่วไป ก็จะเข้าสู่ส่วนบริการต่างๆ ตามความต้องการและเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วจึงเดินทางกลับ

บุคคลที่เข้ามาติดต่อกับแขกที่พักในโครงการ อาจจะใช้โทรศัพท์ติดต่อไปหาแขกที่ห้องพัก แล้วรอที่โรงรับรอง จากนั้นมีการปรึกษาพูดคุยธุรกิจ สั่งเครื่องดื่ม และนั่งพักผ่อน

3.1.2.3 พฤติกรรมภายในส่วนของ MINI BAR

หน้าที่	รับบริการเครื่องดื่ม
บทบาท	- แต่งกายสุภาพ - พูดคุยอย่างสุภาพ
พฤติกรรม	- เข้ามาบริเวณ BAR - สั่งอาหารว่างและเครื่องดื่ม - สนทนา - เมื่อต้องการกลับ เรียกพนักงานมาเก็บเงิน - รับเงินทอนและออกจากบริเวณ BAR

3.1.2.4 พฤติกรรมภายในส่วนของ RESTAURANT

หน้าที่	เข้ามารับประทานอาหาร
บทบาท	- แต่งกายสุภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เข้ามาเลือกที่นั่ง
- หยิบเมนู สั่งอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงาน
- รับประทานอาหาร สนทนา
- จ่ายค่าบริการ

พฤติกรรม

- เข้ามาในห้องอาหาร อาจนั่งรอที่ WAITING AREA
- พนักงานจะนำเข้าไปใน DINING AREA ที่ได้ตามจำนวนคน
- สั่งเครื่องดื่ม
- สั่งอาหารรับประทาน
- จ่ายเงินค่าบริการ

3.2 วิเคราะห์ประเภทกลุ่มผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่พนักงาน อำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในอาคาร

3.2.1 ประเภทของผู้ให้บริการ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.2.1.1 ฝ่ายบริหาร คือบุคคลที่ทำงานในระดับบริหาร หรือระดับมั่นคงของโรงแรม เช่น ผู้จัดการ หรือผู้ช่วยผู้จัดการแผนกต่างๆ

3.2.1.2 เจ้าหน้าที่ คือบุคคลที่ทำงานภายในโรงแรม แต่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำ เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ฝ่ายแคชเชียร์ ฝ่ายลงทะเบียนห้องพักแขก เป็นต้น เจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำงานอยู่ใน FRONT OF THE HOUSE ซึ่งต้องพบปะติดต่อแขกอยู่เสมอ

3.2.1.3 พนักงานทั่วไป คือพนักงานครัว พนักงานช่าง พนักงานทำความสะอาด พนักงานขนของ เป็นต้น พนักงานเหล่านี้อยู่ในส่วน BACK OF THE HOUSE

3.2.2 พฤติกรรมการให้บริการในส่วนบริการต่าง ๆ ของโครงการ

3.2.2.1 พฤติกรรมภายในส่วนของโถงรับรอง

ผู้ให้บริการในส่วนของ FRONT DESK มีการทำงานแบ่งออกเป็น 3 ผลัด ดังนี้

ผลัดที่ 1 08.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 16.00 - 24.00 น.

ผลัดที่ 3 24.00 - 08.00 น.

3.2.2.1.1 แผนกทะเบียน (REGISTRATION)

หน้าที่ ลงทะเบียนการเข้าพักของแขก CHECK - IN และ CHECK- OUT

บทบาท

- ยืนประจำตำแหน่งในส่วนของ FRONT DESK
- ลงทะเบียนการเข้าพักของแขกแต่ละคน
- หาห้องพักให้แขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำสถิติการเข้าพักของโรงแรม

- ดือนรับแขก

พฤติกรรม

- กล่าวต้อนรับและแจ้งชนิดห้องพักแก่แขก ตรวจสอบชื่อที่แขก Book ไว้โดยตรวจดูจากคอมพิวเตอร์ที่ CONTER

- ทำการ CHECK - IN ให้กับแขกโดยให้แขกเซ็นชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด

สัญชาติ อาชีพ การทำงาน ใบสำคัญประจำตัวต่างดาว บัตรประจำตัวประชาชน ลงในใบกรอก เรียกว่า บัตรจดนามผู้เข้าพัก ระยะเวลาและการเลิกพักในเวลาใด วันใด

- เมื่อแขกเซ็นชื่อแล้ว พนักงานจะทำการกรอกตัวเลข ที่ยังไม่ได้กรอกขอ

ใบสำคัญ เช่น PASSPORT หรือบัตรประชาชนเพื่อให้ถูกต้อง

- จากนั้นหยิบ ROOM CARD ให้กับแขกแล้วพนักงานนำไปยังห้องพัก

เมื่อทำการ CHECK - IN เรียบร้อยแล้วจะนำไปบันทึกลงคอมพิวเตอร์ เพื่อทำสถิติ และนำไปตรวจกับกองตรวจคนเข้าเมือง จากนั้นออกบิลล์ห้องพักแขก นำไปส่งให้กับCASHIER เพื่อคิดจำนวนเงินอีกที

- ทำการลงทะเบียนประจำวัน ว่ามีผู้มาพักจำนวนเท่าไร

- โทรศัพท์ไปทางแผนกแม่บ้าน เพื่อติดต่อว่าแขกเข้าพักห้องไหนเพื่อจัด

เตรียมการบริการให้เรียบร้อย

- กรณีที่แขกขอย้ายห้องพัก ให้ตรวจว่าห้องไหนว่าง จากนั้นรับกุญแจคืนและให้

ROOM CARD ใหม่แก่แขก ทำการป้อนข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์ จากนั้นนำไปเปลี่ยนห้องให้แก่

CASHIER จะได้ทำการต่อสายโทรศัพท์ และจัดเตรียมการบริการห้องใหม่ให้เรียบร้อย

- ทำการตอบข้อซักถามและคอยต้อนรับ

- กรณีที่อุปการณ์บริเวณ FRONT DESK เสียหาย ติดต่อแผนกช่างให้ทำการ

ซ่อมแซม

3.2.2.1.2 ประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)

หน้าที่

ให้ข่าวสารและตอบคำถามแขกผู้มาพัก

บทบาท

- ดือนรับแขกที่เข้ามาใช้บริการในโรงแรม

- ตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่แขก

- แจกเอกสาร และแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุง รวมทั้ง แนะนำ การหาซื้อสินค้าและของที่ระลึกตามความเหมาะสม

- บริการด้านไปรษณีย์และโทรเลข

พฤติกรรม

- เมื่อแขกเข้ามาถามปัญหาหรือต้องการทราบข้อมูลการท่องเที่ยว ก็จะคอยตอบ

ในตำแหน่ง CONTER ที่ยืนอยู่ คอยแจกเอกสารแนะนำจังหวัดพัทลุง ปะเพณีพื้นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เมื่อมีผู้มาติดต่อกับแขกที่พัก ก็แจ้งชื่อ นามสกุล ให้แก่พนักงานเพื่อไปตรวจที่ INFORMATION ซึ่งจะใส่ชื่อแขกเรียงตามตัวอักษรและหมายเลขห้องพัก
- มีตารางราคาห้องพัก คอยบริการแก่แขกที่ต้องการทราบรายละเอียด
- โทรศัพท์ติดต่อแผนกต่างๆ พนักงานจะรับข้อความที่มาถึงแล้วแจ้งไปยังแขกรับจดหมายจากนุรุษไปรษณีย์ ทำการแยกชื่อห้องแล้วนำไปเสียบไว้ที่ KEY RACK ตรงบริเวณลงทะเบียน
- พนักงานรับข้อจากแขกที่ต้องการส่งไปยังห้อง TELEX และรับข้อความที่ส่งมาโดย TELEX ให้แก่แขกทางช่อง KEY RACK พนักงานฝ่ายทะเบียนจะเป็นผู้นำไปให้แก่แขก เมื่อแขกมารับกุญแจ
- INFORMATION ทำหน้าที่เป็น FRONT CASHIER และ SAFE DEPOSIT

3.2.2.1.3 FRONT CASHIER

หน้าที่

เก็บค่าบริการต่างๆ และแลกเปลี่ยนเงินแก่แขก

บทบาท

- รับบิลล์จากแผนกทะเบียนมาจัดเก็บเข้าแฟ้ม
- คิดเงินค่าห้องของแขกทุกวัน
- ตรวจสอบไปยังแผนกต่างๆ ว่าแขกเข้าไปใช้บริการอะไรบ้างเป็นเงินเท่าไร
- CHECK OUT ให้แก่แขก
- แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

พฤติกรรม

- รับบิลล์จากแผนกทะเบียน เมื่อแขกมาพักมาจัดเก็บเข้าแฟ้ม
- พนักงาน CASHIER นำบิลล์ดังกล่าวของทุกห้องเข้าตรวจทุกวัน เป็นการคิดเงินค่าห้องพักแขกประจำวัน เมื่อแขกมา CHECK OUT พนักงาน CASHIER จะโทรถาม MAID ว่าแขกที่พักห้องนี้ ชื่อนี้ ได้เปิดบริการอะไรบ้าง จะได้ทำการออกบิลล์ และโทรไปถาม OPERATOR ว่าแขกห้องนี้โทรศัพท์กี่ครั้ง แล้วโทรไปที่หน่วยอื่นๆ ว่าแขกใช้บริการอะไรบ้าง โดยนำบิลล์ ไปเข้าเครื่องรวมจำนวนเงินที่แขกใช้ทั้งหมดที่ฝ่ายทะเบียน

- รับเงินค่าบริการจากแขก
- ตรวจนับยอดเงินที่ได้รับไปยังแผนกบัญชี
- ถ้าแขกต้องการแลกเปลี่ยนเงินตรามาเป็นเงินไทย ก็ต้องทำการแลกเปลี่ยน ใน

อัตราสากล มี BOARD แสดงอัตราแลกเปลี่ยนเงินติดไว้ให้แขกดู

- จะต้องมีที่เก็บเงิน จำแนกเงินในสกุลต่างๆ อย่างเป็นทางการหมวดหมู่และเป็นสกุลด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.1.4 BELL CAPTAIN

- หน้าที่** ควบคุมการทำงานของ BELL BOY
- บทบาท**
- ควบคุมการทำงานของ BELL BOY ให้มีประสิทธิภาพ
 - ถ้าแขกมาจะต้องคอยช่วยเหลือ BELL BOY
 - รับโทรศัพท์ที่มาถึงแขกและส่งให้ BELL BOY ไปเชิญแขกมารับโทรศัพท์
- พฤติกรรม**
- นั่งทำงานบริเวณ CONTER
 - ควบคุมการทำงานของ BELL BOY ถ้าแขกมาจะต้องคอยช่วยขนของ
 - กรณีที่แขก CHECK OUT แล้วต้องการฝากของไว้ พนักงานจะต้องออกตัว และตรวจว่าแขกมี BILL CHECK OUT หรือไม่ จากนั้นนำกระเป๋าไปเก็บใน BAGGAGE ROOM
 - คอยรับโทรศัพท์บริเวณ CONTER เมื่อแขกต้องการคนไปขนกระเป๋าบนห้องพักเพื่อจะ CHECK OUT จะออกคำสั่งให้ BELL BOY ไปตามตัวแขกมารับโทรศัพท์

3.2.2.1.5 BELL BOY

- หน้าที่** บริการขนกระเป๋าเดินทางและสัมภาระให้กับแขก
- บทบาท**
- ขนกระเป๋าเดินทางของแขกที่ CHECK IN แล้วไปยังห้องพัก
 - ขนกระเป๋าเดินทางของแขกที่ CHECK OUT ไปที่ลานจอดรถ
 - ตามแขกมารับโทรศัพท์
- พฤติกรรม**
- อยู่ประจำทางเข้า
 - ออกไปรับกระเป๋าเพื่อนำมายัง CONTER เพื่อ CHECK IN
 - นำกระเป๋าไปยังห้องพักแขก
 - รับคำสั่งจาก BELL CAPTAIN ว่าห้องไหน CHECK OUT แล้วขึ้นไปขน
- กระเป๋าลงมา**
- เมื่อแขก CHECK OUT ขนกระเป๋าเดินทางของแขกไปที่ลานจอดรถ
 - กรณีที่แขกฝากของไว้ ต้องออกตัวเพื่อสะดวกในการรับคืน จากนั้นนำกระเป๋าไปเก็บใน BAGGAGE ROOM
 - ถ้ามีโทรศัพท์มาถึงแขก จะต้องเป็นผู้ไปตามแขก

3.2.2.1.6 RESERVATION

- หน้าที่** รับจองห้อง
- บทบาท** คอยรับความประสงค์แขก ว่าต้องการห้องพักจำนวนเท่าไร แบบไหน
- พฤติกรรม**
- คอยรับโทรศัพท์ของแขกที่มาติดต่อ หรือที่มาติดต่อด้วยตนเอง เพื่อทราบความต้องการขนาดของห้องและจำนวนห้อง
 - ตรวจกับฝ่ายทะเบียนแล้แจ้งว่ามีห้องที่ต้องการหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เมื่อตกลงเรียบร้อยแล้ว ทำบัตรจองห้องให้แก่แขก และถ้ามีแขกเพิ่มภายหลังก็จะส่งไปฝ่ายทะเบียนเพื่อรอรับการมาของแขก

3.2.2.2 พหุติกรรมภายในส่วนของ MINI BAR

ผู้ให้บริการ มีการทำงานแบ่งออกเป็น 3 ผลัด ผลัดละ 4 คน ดังนี้

ผลัดที่ 1 06.00 - 19.00 น.

ผลัดที่ 2 14.00 - 22.00 น.

ผลัดที่ 3 22.00 - 06.00 น.

3.2.2.2.1 BARTENDER จำนวน 1 คน

หน้าที่

ผสมเครื่องดื่มและจัดอาหารว่าง

บทบาท

- ตอบรับรายการจากพนักงานบริการ
- ผสมเครื่องดื่มและจัดอาหารว่าง

พหุติกรรม

- รับรายการพนักงานบริการแล้วนำไปไว้ที่ COUNTER
- จัดรายการตามคำสั่ง
- วางไว้บน COUNTER พนักงานจะนำไปส่งให้แก่แขก
- พนักงานจะนำบิลล์ วางไว้ ใบบน และเก็บไว้ที่ CASHIER 1 ใบ

3.2.2.2.2 พนักงานบริการ จำนวน 2 คน

หน้าที่

ให้บริการแก่แขกที่มานั่ง MINI BAR

บทบาท

- ให้บริการแก่แขกและดูแลความเรียบร้อย

พหุติกรรม

- คอยยืนอยู่เพื่อแขกจะได้เรียกใช้สะดวก
- นำรายการอาหารไปไว้ที่ COUNTER ผสมเครื่องดื่ม
- นำเครื่องดื่มไปให้แก่แขก และคิดเงินเมื่อแขกจะกลับ

3.2.2.2.3 CASHIER จำนวน 2 คน

หน้าที่

คิดค่าบริการและเก็บเงิน

เอกสารที่ส่งไว้รับรายการจากพนักงานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คิดเงินและเก็บเงิน
- ทำบัญชีส่งฝ่ายบัญชีของโรงแรมต่อวัน
- พฤติกรรม**
 - นั่งบริเวณ COUNTER CASHIER
 - รับรายการจากพนักงาน
 - คิดเงินและเก็บเงิน ทอนเงิน ทำบัญชี
 - ควบคุมบัตรลงบัญชีในคอมพิวเตอร์ ในกรณีที่แขกใช้ ROOM CARD
- จ่ายเงินแทนเงินสด

3.2.2.3 พฤติกรรมภายในส่วนของ RESTAURANT

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 10.00 - 22.00 น.

ผู้ให้บริการ มีการทำงานแบ่งออกเป็น 2 ผลัดดังนี้

ผลัดที่ 1 10.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 16.00 - 22.00 น.

3.2.2.3.1 MANAGER

- หน้าที่** ควบคุมความเรียบร้อยในร้านอาหาร
- บทบาท**
- รับคำสั่งจากฝ่ายบริหารแล้วประสานกับพนักงานในความรับผิดชอบ
 - ตรวจสอบความเรียบร้อย
 - แนะนำและปรับปรุงการบริการอยู่เสมอ
- พฤติกรรม**
- ดูแลความเรียบร้อยกับผู้ช่วย
 - คอยต้อนรับและแนะนำแขก

3.2.2.3.2 SUPERVISOR

- หน้าที่** ดูแลการปฏิบัติงานภายในห้องที่รับผิดชอบ หรืออาจปฏิบัติงานแทนผู้จัดการ
- บทบาท**
- รับคำสั่งจากผู้จัดการ ทำหน้าที่แทน และรับผิดชอบ
 - ดูแลต้อนรับแขก
 - ดูแลพนักงานให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- พฤติกรรม**
- แนะนำแขก พาไปนั่ง
 - ช่วยเรียกพนักงานบริการ
 - นำบิลล์มาให้แขกเมื่อเรียกเก็บเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.3.3 CASHIER

- หน้าที่** ดูแลความเรียบร้อยเกี่ยวกับการเงิน
- บทบาท**
- ตรวจสอบยอดเงินแต่ละโต๊ะ
 - รับเงินเข้าบัญชี ทอนเงิน
 - ทำบัญชียอดขายในแต่ละวัน
- พฤติกรรม**
- พนักงานนำใบสั่งของจากแขกมาให้หน้าโต๊ะ CASHIER และ CASHIER นำมาจากช่องคิดเงิน ส่งบิลล์ ให้พนักงานบริการไปเก็บเงิน
 - แยกที่หัก อาจใช้ ROOM CARD ลงบัญชีได้ พนักงานบริการจะนำ ROOM CARD จากแขกมาให้ CASHIER เพื่อรูดบัตรลงบัญชีไว้ในคอมพิวเตอร์ แล้วส่งไปยังฝ่ายทะเบียน
 - เมื่อห้องอาหารปิด รวмыอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ
 - นำบัญชีเสนอต่อผู้จัดการและฝ่ายบัญชี

3.2.2.3.4 พนักงานบริการ

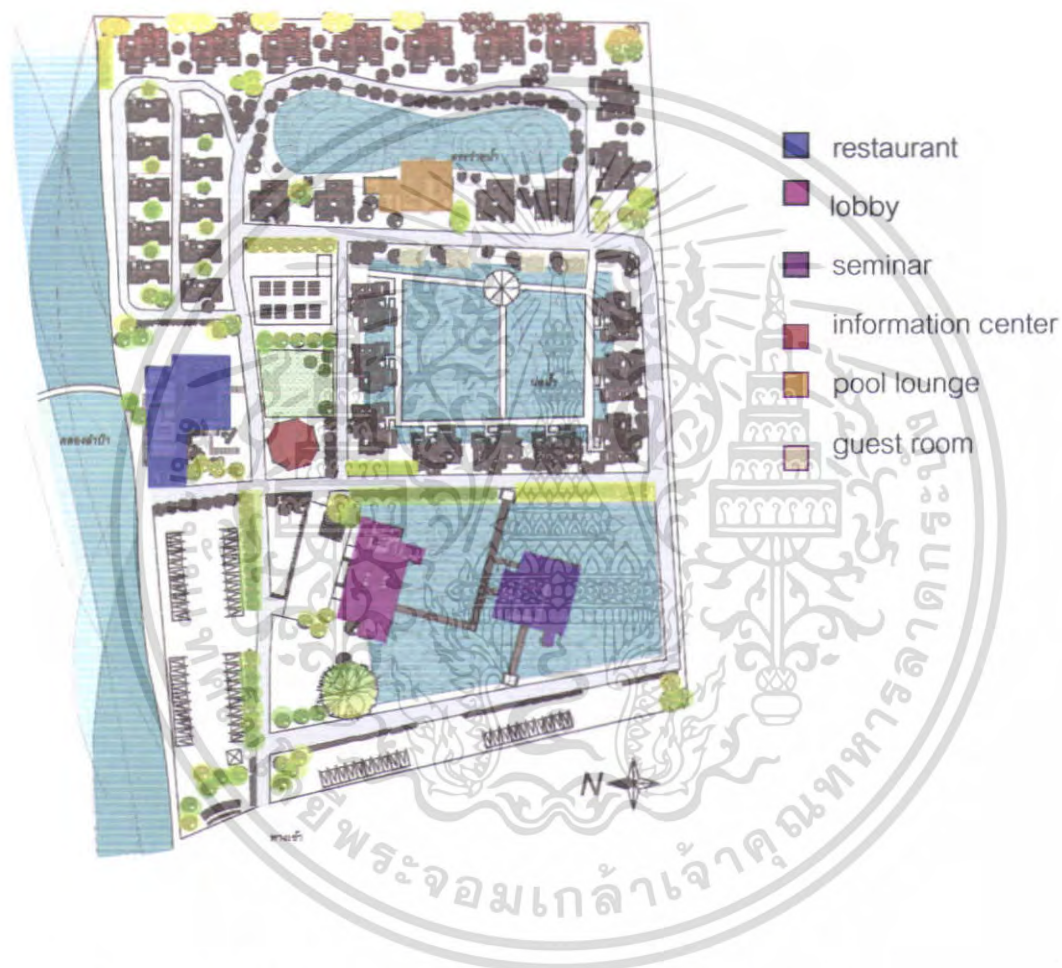
- หน้าที่** บริการเสิร์ฟอาหารแก่ผู้มารับบริการ
- บทบาท**
- เข้าทำงานก่อนเวลา 30 นาที
 - ใส่เครื่องแบบสะอาดเรียบร้อย
 - ตรวจสอบอุปกรณ์ใน SERVICE STATION ให้ครบถ้วน
- พฤติกรรม**
- ช่วยกันจัดโต๊ะโดยปูผ้า จัดช้อนส้อม แก้วน้ำ จาน ชาม และเชิงเทียน แผ่นรองจานให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมใช้ได้ทันที
 - คอยรับคำสั่งจากผู้จัดการ และผู้ช่วย
 - เรียนรู้รายการอาหาร
 - เมื่อแขกเข้ามาคอยบริการกล่าวทักทาย
 - ถามแขกว่าต้องการเครื่องดื่มก่อนหรือไม่ ถ้าต้องการจะเรียนใบสั่งไปให้
- BARTENDER** เมื่อเสิร์ฟเรียบร้อย ยืนคอยรับคำสั่งอาหารจากแขก
- รับคำสั่งและทบทวน เขียนใบสั่งไปที่ครัว ซึ่งจะมีพนักงานยกออกมาที่
- STATION** นำไปส่งให้แขก
- คอยเติมเครื่องดื่ม คอยถามว่าต้องการอะไรเพิ่มหรือไม่
 - เมื่อแขกทานอาหารเสร็จแล้ว เก็บโต๊ะ ส่งไปยังครัวแล้วถามแขกว่าต้องการอะไร

เพิ่มหรือไม่ หลังอาหารเสนอรายการของหวาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เมื่อคิดเงินนำบิลล์จาก CASHIER ให้ในกรณีที่แขกใช้ ROOM CARD ให้นำ ROOM CARD ไปที่ CASHIER เพื่อคิดเงินแล้วนำมาคืนแก่แขก

3.3 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในโครงการ

เมื่อเข้ามาถึงตัวรีสอร์ท จะเจอกับส่วนของ lobby ของรีสอร์ทซึ่งทางด้านหน้าของ lobby นั้นจะเป็นลานกิจกรรมเพื่อรองรับกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่จ้กรยานกันมา ถัดเข้ามาก็จะเป็นส่วนของ คอฟฟี่ชอป และร้านอาหารไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวซึ่งทางด้านของตัวร้านอาหารสามารถเข้ามาได้อีกทางหนึ่งคือทางสะพานคนข้าม เข้าไปด้านในอีกก็จะเจอกับห้องพักซึ่งจะแบ่งเป็น 3 ส่วน แบ่งเป็น type

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและพื้นที่ใช้สอย

ตารางที่ 3.4.1 กิจกรรมในส่วน LOBBY & FRONTDESK

กิจกรรมที่เกิดขึ้น	พื้นที่ใช้สอยเพื่อสนองกิจกรรม
1. ติดต่อสอบถาม	ส่วนประชาสัมพันธ์
2. จองห้องพัก	แผนกต้อนรับห้องพัก
3. ลงทะเบียนห้องพัก	แผนกทะเบียน
4. เคลื่อนย้ายสัมภาระ	แผนกสัมภาระ
5. พักคอย	ส่วนนั่งพักคอย
6. ฝากของ	แผนกรับฝากของมีค่า
7. CHECK - OUT	แผนกการเงิน
8. เข้าห้องน้ำ	W.C.
9. โทรศัพท์	โทรศัพท์สาธารณะ

ตารางที่ 3.4.2 กิจกรรมในส่วน LOUNGE

กิจกรรมที่เกิดขึ้น	พื้นที่ใช้สอยเพื่อสนองกิจกรรม
1. มองหาที่นั่ง	โถงทางเข้า + ส่วนต้อนรับ
2. นั่งรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม	SITTING AREA บาร์เครื่องดื่ม KITCHEN
3. เรียกใช้บริการเสิร์ฟ	SERVICE STATION
4. คิดเงินค่าบริการ	COUNTER CASHIER
5. เข้าห้องน้ำ	W.C.

ตารางที่ 3.4.3 กิจกรรมในส่วน RESTAURANT

กิจกรรมที่เกิดขึ้น	พื้นที่ใช้สอยเพื่อสนองกิจกรรม
1. มองหาที่นั่ง	โถงทางเข้า + ส่วนต้อนรับ
2. สั่ง / รับประทานอาหาร	PUBLIC DINING AREA KITCHEN
3. รับประทานอาหารแบบส่วนตัว	PRIVATE DINING AREA
4. เรียกใช้บริการเสิร์ฟ	SERVICE STATION
5. คิดเงินค่าบริการ	COUNTER CASHIER
6. เข้าห้องน้ำ	W.C.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4.4 กิจกรรมในส่วน GUEST ROOM

กิจกรรมที่เกิดขึ้น	พื้นที่ใช้สอยเพื่อสนองกิจกรรม
1. นอนหลับ	SLEEPING AREA
2. อาบน้ำ	BATH ROOM
3. แต่งตัว	DRESSING AREA
4. ดูทีวี พักผ่อน	RECREATION AREA
5. พักผ่อนกลางแจ้ง	OUTDOOR RECREATION AREA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1 ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1.1 การใช้แสงสว่างภายในโรงแรมตากอากาศ

การให้แสงสว่างภายในโรงแรมตากอากาศ ต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลัก โดยจะต้องศึกษากิจกรรมของพื้นที่แต่ละพื้นที่ว่ามีอะไรบ้าง รวมถึงทำความเข้าใจคุณลักษณะ และคุณสมบัติของไฟแต่ละชนิดด้วย เพื่อให้การติดตั้งและออกแบบส่งผลให้เกิดความงามและความโดดเด่นในบริเวณที่ต้องการ

1. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนโถงรับรอง(LOBBY)

เป็นส่วนบริการที่ใช้ต้อนรับผู้ให้บริการ ส่วนบริการที่มีอยู่คือ แผนกสอบถาม แผนกต้อนรับ ที่โทรศัพท์ ห้องน้ำ ส่วนนั่งพักผ่อน อาจมีดนตรี หรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โถงพักผ่อนถือเป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่า โรงแรมนี้อยู่ในระดับใด การใช้แสงสว่างในส่วนนี้ ควรจะสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ที่มาอยู่ไม่ได้นาน ถ้ามีเสียงไปก็จะมีใครกล้านั่ง เพราะรู้สึกเหมือนสถานที่กำลังซ่อมบำรุง ห้ามเข้า ยังไม่เรียบร้อย หรือบกร่องไป การใช้แสงสำหรับบริเวณโถงพักผ่อน ใช้ได้ทั้งแสงประดิษฐ์และแสงธรรมชาติ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรม และเปิดบริการทั้งวันทั้งคืน สำหรับกลางวันถ้าใช้แสงธรรมชาติช่วยก็จะเป็นการดี และประหยัด ทั้งยังมีความสวยงามตามธรรมชาติ การใช้แสงไฟประดิษฐ์กับส่วนโถงรับรองนี้ ใช้ได้กับไฟเกือบทุกประเภท โดยแยกเป็นส่วยต่างๆดังนี้

ส่วนประชาสัมพันธ์ ลักษณะเฟอร์นิเจอร์ มักจะเป็นเคาท์เตอร์ ดวงไฟจึงเป็นแบบติดเพดาน หรือห้อยเพดานให้ลำแสงลาดลงด้านล่าง เพื่อให้ความสว่างหน้าเคาท์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตากัน

ส่วนพักผ่อน ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อย โคมตั้งโต๊ะ ไฟติดผนัง และไฟเพดาน ลักษณะโคมไฟควรจะกระจายแสง ทั้งสองชั้น และลง กระจายออกรอบด้าน สำหรับไฟตั้งโต๊ะระวางอย่าให้แสงกระจายออกรอบข้างมาเข้าตา ตรงที่นั่งโซฟาควรจะสองชั้นและลงเท่านั้น

บริเวณโทรศัพท์ และทางเดินเข้าห้องน้ำ ควรใช้แสงไฟปานกลาง เพื่อให้เห็นทางเท่านั้นพอ เพราะคนที่โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และพฤติกรรมของคนที่เข้าออกห้องน้ำก็ไม่ชอบให้มีแสงสว่างจ้า ทำให้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้ว ส่วนโถงรับรองนี้ เป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท เพราะเป็นส่วนที่มีปลั๊กย่อยหลายส่วน การใช้ไฟมีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน คือ การใช้ไฟหลายดวงแต่ดวงละดวงมีกำลังส่องสว่างน้อย แต่เมื่อรวมกันแล้วได้ความสว่างที่เหมาะสม สวยงาม แต่ที่ต้องระวังคือ อย่าให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกว่าดวงไฟมากเกินไป จะทำให้รู้สึกร้อน หรือน่ากลัว ไม่อยากเข้าใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องไม่ห้อยโคมไฟให้ต่ำนัก ในกรณีที่เพดานต่ำจะทำให้รู้สึกไม่สบายตา

2 การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนภัตตาคาร (RESTAURANT)

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ การให้แสงไฟในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าเป็นภัตตาคารประเภทใด ให้บริการอาหารประเภทใด และมีแนวความคิดในการออกแบบอย่างไร โดยภัตตาคารภายในโครงการนี้จะให้ความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมือค้ำค่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

แสงที่ใช้ภายในภัตตาคารเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศ ใช้ในการเน้นจุดที่สำคัญ การเลือกใช้ไฟในภัตตาคารนิยมหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างไปทางสีแดง-เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง ส่งเสริมให้อาหารน่ารับประทานมากขึ้น มากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักจะใช้แสงหลายๆชนิดรวมกัน แล้วแต่ลักษณะของการออกแบบและ ประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารทำให้รู้สึกเป็นส่วนตัวได้นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้น มีประโยชน์ในการให้แสงสว่างกับภัตตาคารเป็นอย่างมาก เพราะจะปรับให้สว่างหรือสลัวลงได้ และการจัดแสงในบริเวณที่ต้องการเน้นให้มีความสว่างเหมาะสม ก็จะทำให้ภัตตาคารดูโดดเด่น และสวยงามขึ้น

3. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วน LOUNGE

เป็นส่วนให้บริการอาหารอย่างเป็นกันเอง ส่วนนี้เปิดให้บริการอาหารเกือบตลอด 24 ชั่วโมง เน้นการให้บริการอาหารแบบรวดเร็ว บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบายๆ เป็นกันเอง ไม่ควรหรูหราเกินไป นักการให้แสงสว่างในส่วนนี้ควรให้แสงสว่างปานกลาง มีความสว่างทั่วทั้งบริเวณ ไม่ควรเล่นแสงไฟเป็นจุดๆ ให้มากนัก หากเป็นไปได้ ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้มากๆ ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัด และยังช่วยให้บรรยากาศโดยรวมดู สบายขึ้นอีกด้วย การเลือกใช้หลอดไฟนั้น อาจเลือกใช้ทั้งหลอดไฟแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอดไฟนีออน (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้มารับประทานอาหาร

4. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนสปา (SPA)

เพื่อเน้นบรรยากาศในห้องนวดแบบไทย และใช้แสงธรรมชาติในส่วนพักผ่อน

5. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ใช้แสงประดิษฐ์ในเวลากลางคืนเพื่อช่วยให้เกิดแสงเงาและมีบรรยากาศที่สวยงาม และแสงธรรมชาติในเวลากลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การใช้สีในการออกแบบภายใน

สีต่างๆมีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้หลายอย่าง ทั้งร้อนแรง อบอุ่น ชุ่มชื้น เยือกเย็น และกระปรี้กระเปร่า เป็นต้น สำหรับในด้านการตกแต่งภายในมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไร เพราะการใช้สีให้คล้อยตามกับหน้าที่ กิจกรรม และประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้น เช่น ในบางพื้นที่ที่ความรู้สึกอับอ้าว อาจแก้ด้วยสีที่เย็นสบาย ทำให้รู้สึกคลายร้อนไปได้บ้าง

อันที่จริงอิทธิพลของสีที่กระทบจิตใจของเราจะรู้สึกไม่เหมือนกันทุกคน ทั้งนี้เพราะในการตกแต่งภายใน ควรจะคำนึงถึงคุณลักษณะและความรู้สึกในเรื่องสีด้วย เช่น

- สีสามารถสร้างความรู้สึกรู้สึกว่าเข้าใกล้ หรือห่างออกไป คือ สีอุ่นดูแล้วรู้สึกเข้าใกล้ตัว แต่สีเย็นดูแล้วออกห่างจากตัว
- สีบางสีอาจไม่น่าดูเมื่อใช้กับพื้นที่มากๆ แต่เมื่อใช้เป็นจุดเด่นหรือในพื้นที่เล็กๆ ได้เหมาะสม เช่น สีส้มสด
- เมื่อใช้สีเข้มจัดคู่กับสีอ่อนจัด จะดูเด่นมีชีวิตชีวาว่าการใช้สีที่มีความเข้มใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน
- ความเด่นของสีจะเกิดขึ้นเมื่อใช้สีต่างกัน ในปริมาณที่ไม่เท่ากัน เพราะการใช้สีแต่ละสีในปริมาณที่เท่ากันหมด หรือเนื้อที่ที่เท่ากันทั้งหมด จะเกิดความน่าเบื่อ

4.1.2.1 จิตวิทยาการใช้สี

สีมีปฏิกิริยาต่อความรู้สึกโดยตรง เช่น

- สีเทา ให้ความรู้สึกเคร่งขรึม สุขภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เงียบสงัด
- สีดำ ให้ความรู้สึกลึกลับ มืด ทุกข์โศก น่ากลัว ให้ความแข็งแกร่ง มีพลัง
- สีขาว ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน เปิดเผย
- สีแสด ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ไร่ใจ สนุก อันตราย เบิกบาน ต้อนรับ รบกวณ
- สีเหลือง ให้ความรู้สึกเบรี้ยว ร่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ชักจูง ความมั่งคั่ง
- สีแดง ให้ความรู้สึกมั่งคั่ง สมบูรณ์ ความสวย ความสุข ดิ้นรน ทำทาย กระตุ้น ความหวาน ความอบอุ่น กระตือรือร้น ร้อน คุร้าย แรงกล้า
- สีนํ้าเงิน ให้ความรู้สึกสุขภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม มั่นคง
- สีเขียว ให้ความรู้สึกร่าเริง สดชื่น กระชุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น สันติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ระบบเสียง และป้องกันเสียงรบกวน

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายของเสียง ทั้งมีความเกี่ยวข้องกัน

1. การเลือกใช้วัสดุ
2. การออกแบบรูปร่างของห้อง
3. การจัดเครื่องเรือน

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียง (Sound Absorbing Material)

คุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงขึ้นอยู่กับลักษณะของผิว ความหนาและความแน่นของวัสดุ วัสดุที่เก็บเสียงที่พบบ่อยมี 3 ประเภทคือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูป ซึ่งรวมทั้ง Acoustical เช่นพวก เซฟวิงบอร์ด เป็นวัสดุที่ทำเป็นรูปทูนและมีวัสดุเก็บเสียงอยู่ด้านหลัง
2. พวกฉาบหรือพ่น เป็นพลาสติกและมีวัสดุที่เป็นรูปทูน Fiber ต่างๆ ใช้ฉาบหรือพ่นบนผนังฝ้าเพดาน
3. ชนิดเป็นผืนยืดหยุ่นได้ เช่น วัสดุจากจำพวก Mineral Wood , Wood Wool , Glass Fiber , Kapok Bates and Hair Felt

วัสดุต่างๆที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนเสียงที่มีความถี่ 512 Hz. ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1.3 วัสดุต่างๆที่ใช้

วัสดุ	ความถี่
พรม	1.20
ฝ้าฆ่าหนา	0.4 - 0.6
Plaster	0.25
คน (ผู้ใหญ่)	0.44
กระจกหรือแก้ว	0.025
Celotex	0.36
Hair Felt หนา 1 นิ้ว	0.78
ไม้ที่ทาน้ำมันวานิช	0.03
เก้าอี้ที่บุ	0.30

ห้องที่มีเสียงดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ให้เสียงกระจายโดยทั่วไปและสม่ำเสมอ
2. ให้ระดับเสียงดังเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ที่อยู่ไกลจากต้นเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ให้ระดับเสียงที่ถึงผู้ฟังโดยตรง กับระดับเสียงที่สะท้อนจากผนังต่างๆ ถึงผู้ฟัง เป็นอัตราที่เหมาะสม ใช้วัสดุที่สะท้อนได้ มาให้เสียงสะท้อนเข้าถึงหูผู้ฟังที่อยู่ข้างหลัง ส่วนผู้ฟังที่นั่งข้างหน้าไม่จำเป็นต้องใช้ การใช้วัสดุที่ขรุขระก็ช่วยในการที่จะทำให้เสียงกระจายโดยทั่วห้อง
4. การคำนวณ Reverberation Time พลังเสียงที่ทำให้คลื่นเสียงภายในห้องสะท้อนลดลง $1/1000000$ ของ Original energy ของห้อง ควรจะคำนึงถึงความถี่ของเสียงด้วย เพราะวัสดุบางอย่างมีประสิทธิภาพของการดูดกลืนแตกต่างกันออกไปมาก สำหรับเสียงสูงและเสียงต่ำ Reverberation Time จึงแตกต่างกันไป
5. หากทางเพิ่มระดับเสียงให้ทั่วถึงกัน ห้องเล็กไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องขยายเสียง

Floor Plan พยายามหลีกเลี่ยงห้องสี่เหลี่ยมและกำแพงแก้ว ที่นั่งของผู้ฟังควรจะจัดให้ได้ยินเสียงและเห็นทั่วถึง เพราะเสียงออกไปทางข้างหน้านั้น คนพูดได้ยินชัดกว่าข้างๆ ห้องสี่เหลี่ยม อัตราส่วนระหว่างความยาวกับความกว้าง ควรจะอยู่ระหว่าง 2:3:5 ถึง 1:2:1 จัดที่นั่งให้เรียงแถวไปทางด้านยาวและเพื่อให้เสียงตรงไปมากที่สุด สัดส่วนที่ดีที่ระหว่าง สูง : กว้าง : ยาว = 2:3:5 Interfere คือเสียงที่มาพบกันนั้น เสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Reification อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Condensation ซึ่งหักลบกลบกันพอดี ถ้าคลื่นของทั้งสองมีความถี่และแอมพลิจูดเท่ากัน พื้นที่วงกลมหรือรูปวงรี มี Sound Foci จึงควรดัดแปลงใช้วัสดุรูปโค้งนูนๆ เพื่อให้เสียงแพร่หรือกระจายไปทั่วถึง เสียงจะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพื่อจะให้จุคนมากๆ ห้องสี่เหลี่ยมอาจจะออกแบบให้ตอนเวทิคบและขยายกว้างออกไป แต่ต้องระวังอย่าให้มีเสียงอูโม่

ระดับเก้าอี้ ตามปกติคนที่นั่งคนที่นั่งฟังสัมประสิทธิ์ของการดูดเสียงอยู่แล้วฉะนั้นระดับของพื้นหรือเก้าอี้ควรให้สูงขึ้นตามระดับจากเวที เพื่อคนนั่งข้างหลังจะได้รับเสียงโดยตรงและมองเห็นได้ชัด เก้าอี้แถวหน้า 2 – 3 แถว อาจอยู่ในระดับเดียวกันก็ได้ แต่ระยะที่อาจจะวางเก้าอี้ได้ในแนวระดับไม่เกิน 35 ฟุต ห้องประชุมมุมที่สูงกว่าแนวระดับไม่ควรน้อยกว่า 8 องศา ถ้าเป็นห้องปาฐกถาซึ่งมีการสาธิต หรือการทดลองแสดงด้วยมุมที่สูงกว่าแนวระดับควรมีประมาณ 15 องศา

เพดาน เพดานไม่ควรสูงเกินไป คนที่อยู่แถวหลังๆ ควรจะได้รับเสียงที่สะท้อนเป็นพิเศษ

กำแพงข้างๆ ย่อมเป็นไปตาม Floor Plan แต่อาจจะดัดแปลงได้ อย่างให้มี Sound Flutter และให้เสียงกระจายให้ทั่วถึง คือ กรูโดยพื้นหยาบ หรือเป็นร่อง หรือใช้มันเป็นริ้วๆ ตามความเหมาะสม สำหรับห้องที่มี Balcony ความลึกของ Balcony ต้องใหญ่กว่า 3 เท่าของความสูงของ Balcony ตรงแถวหน้าสุด (ความยาวของ Balcony ต้องไม่มากกว่า 3 เท่า)

กำแพงหลัง (Rear Wall) ไม่ควรเป็นพื้นแก้ว สถาปนิกจึงมักจะทำกำแพงหลังให้เป็นรูปโค้งเว้าด้วย ถ้าต้องการให้เป็นพื้นโค้งเว้าจริงๆ ก็ควรจะใช้วัสดุที่ดูดกลืนเสียง หรือกำแพงเป็นร่องๆ

ผลของลมต่อการเดินของเสียง

เสียงที่ด้านลมจะมีทิศทางของเสียงขึ้นข้างบน ส่วนเสียงที่ตามลมจะมีทิศทางลงข้างล่าง และกระจายออกไป โดยกระทบพื้นแล้วสะท้อนต่อไปอีก ที่เป็นดังนี้ก็เพราะที่ใกล้ๆ พื้น ลมจะมีความเร็วต่ำเสมอไป แต่ความเร็วจะเพิ่มขึ้นไประยะสูง เสียงที่กระจายไปตอนบนถ้าตามลมก็จะกระจายไปอย่างรวดเร็ว ถ้าทวนลมก็กลับทางโดยเร็วเหมือนกัน

เสียงรบกวน (Noise)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราต้องการ เสียงรบกวนนี้ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางด้านอารมณ์ ทำให้เป็นโรคเส้นประสาทได้

ต้นเสียง (Sources of Noise)

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เสียงภายนอก ได้แก่ เสียงจากรถยนต์ เครื่องบิน เครื่องยนต์จากโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น เราได้ยินเสียงได้เพราะมีอากาศเป็นตัวนำ (Media) เสียงที่แผ่ไปรอบๆ ดังเท่ากัน แต่จะได้ยินเสียงที่ Direction ดังมากเป็นพิเศษ กว่าทิศทางอื่นๆ

วิธีแก้ปัญหา

- ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนสายใหญ่ ทางรถไฟ สนามบิน โรงงาน
- การวางผังอาคาร ควรให้ที่ตั้งอาคารอยู่ลึกเข้าไป โดยการให้อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตรวจสอบว่าทั้งกลางวัน – กลางคืนจะมีเสียงรบกวนแค่ไหน แยกเขตอาคาร โซนสำนักงานที่อยู่ภายในย่านจอแจควรใช้กระจกปิด กระจก 2 ชั้น แล้วใช้เครื่องปรับอากาศ
- ใช้โครงสร้างที่มั่นคงแข็งแรงแต่ยืดหยุ่นได้ ฉนวนหนา เช่น ฉนวนก้ออิฐ คอนกรีต
- ทำสนามหญ้า ปลูกต้นไม้เป็นกลุ่มเป็นแถว Green Belt เพื่อช่วยลดคลื่นเสียง
- ทำ Screen กัน เป็นต้นว่าอาคารที่ไม่ต้องการความเงียบ เช่น โรงรถให้ไว้ข้างหน้า หรือทำเป็น Bunker ดินให้ถนนอยู่ต่ำกว่า

2. เสียงภายใน (Inside Noise) คือ เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร ซึ่งอาจมาจากห้องเหล่านี้ คือ ห้องลิฟท์ ห้องครัว ห้องดนตรี ห้องทำงานที่ใช้เครื่องจักรและเครื่องมือต่างๆ เช่น จักรเย็บผ้า พัดลมดูดอากาศ เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ

วิธีแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบให้ห่างจากห้องที่มีเสียงรบกวน เช่น ห้องนอนห่างจากห้องลิฟท์ ห้องน้ำ หรือแยกออกไป (สำหรับห้องพัก) สำหรับห้องที่เกิดเสียงแลควมสั่นสะเทือน อาจให้อยู่ Basement บนหลังคา หรือแยกออกไป ใช้แทนยาง ไม้คอร์ก รองรับเครื่องเพื่อลดความสั่นสะเทือน
- บิวส์ดักที่ดูดกลืนเสียง ทำหน้าต่างกระจก 2 ชั้น ห้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตู และรอยกัญญแจ โดยใช้วัสดุพวก สักหลาด ยางปิดส่วนที่เป็นช่องโหว่
- โครงสร้างของพื้น เช่น การปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีต การทำ Finished บนพื้นคอนกรีต เช่น Cork Board กระเบื้องยาง พรม
- การทำฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวน Suspended Ceiling ให้มีจุดแขวนน้อยที่สุดและยืดหยุ่น (Flexible) ได้ เช่น เหล็กเส้น ลวด เพื่อไม่ให้เป็นสื่อถ่ายทอดความสั่นสะเทือนมาสู่เพดาน
- ทำ Sound Lock โดยเป็นห้องที่อยู่ระหว่างประตู 2 บาน เพื่อลดเสียงในเวลาเปิดประตู
- ป้องกันเสียงทางหลังคา โดยทำหลังให้สูง มี Air Space ตรงกลางระหว่างหลังคา กับเพดาน หรือทำหลังคา 2 ชั้น หลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ถึง 40-50 เดซิเบล หลังคามุงกระเบื้องและฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25-40 เดซิเบล กระเบื้องแผ่นเล็กกันเสียงได้ดีกว่ากระเบื้องแผ่นโต

4.1.4 ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบแจ้งเหตุ

1. ระบบกดปุ่มแจ้งเหตุ มีสัญญาณเตือนบริเวณโถงทั่วไป
2. ระบบ Heat & Smoke Detector ในบริเวณโถงโถงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

ระบบดับเพลิง

1. ระบบท่อน้ำและแรงดันและสายสูบ ในส่วนของโถงทางเดิน ห้องพัก และบริเวณอื่นๆโดยทั่วไป
2. ระบบสปริงเกอร์ ใช้ระบบสปริงเกอร์แบบ Wet Pipe(คือ ระบบท่อน้ำที่น้ำมีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิดและน้ำที่มีแรงสูงจะพ่นกระจายออกมา) ติดตั้งในส่วนบริการหลักของโรงแรม (Back of The House) เช่น ห้องครัว ห้องซักรีด หรือบริเวณที่มีการเสี่ยงภัยต่อการเกิดเพลิงไหม้
3. ระบบก๊าซ ใช้ระบบก๊าซฮาโลน 1301 (คุณสมบัติของก๊าซฮาโลน 1031 คือ สามารถหยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งภายใน 10 วินาที ลักษณะของก๊าซ เป็นก๊าซเหลว ไม่เป็นอันตรายต่อคน และมีประสิทธิภาพมาก) เหมาะกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำได้ เช่น ในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ ห้องควบคุมอาคาร ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เครื่องมือผจญเพลิง ดับไฟที่สามารถเคลื่อนที่ได้ ติดตั้งเป็นชุดอยู่รวมกับสายสูบลม และท่อน้ำ ระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย (House Cabinet Wall) ทุกระยะ 20 เมตร เช่น ในส่วนของ โถงทางเดินไปยังห้องพักแขก

ระบบน้ำดับเพลิง

ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้ใช้เพื่อการดับเพลิง นอกจากนี้ยังมีปั๊มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้าและน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งอื่นมาใช้ เช่น รถขนน้ำของกรมตำรวจดับเพลิง

4.1.5 ระบบอุปกรณ์พิเศษ

ระบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

1. ระบบโทรศัพท์ของโครงการ เลือกใช้แบบ PABX (Private Automatic Branch Exchange) เพราะเป็นระบบที่ติดต่อระหว่างภายนอกกับภายใน หรือ ภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติ หรือ พนักงานต่อสาย ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย ทำให้เหมาะกับธุรกิจโรงแรมมากกว่าระบบอื่นๆ ซึ่งจะแบ่งออกเป็นส่วนๆ คือ
 - ส่วนที่พักแขก
 - ส่วนบริหาร
 - ส่วนบริการ
2. ระบบโทรพิมพ์ (Telex) และอุปกรณ์ติดต่ออื่นๆ
ระบบโทรพิมพ์เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรงจากผู้ส่งถึงผู้รับ เป็น อุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งประกอบรวมกันทั้งภาคส่งและภาครับในหน่วยเดียวกัน ขนาดประมาณ 1000 ม.ม. x 700 ม.ม.
3. โทรทัศน์วงจรปิด เป็นอุปกรณ์ซึ่งติดต่อเพื่อใช้ในการรักษาความปลอดภัย ในการนำไปใช้อาจมีขีดจำกัดในเรื่องความสว่าง การใช้แสง และไม่สามารถทนต่อที่ที่มีอุณหภูมิสูงได้ การให้แสงสว่างจะต้องมีการป้องกัน เช่น แสงที่ฉายถูกตัวกล้องโดยตรง

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

ระบบการประชาสัมพันธ์และการบริการเพลงตามสบาย (Background Music & Paging System) ประกอบด้วยตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เทป และลำโพง ซึ่งจะติดตั้งอยู่ตามส่วนต่างๆที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรม และระบบนี้ยังมีวงจรรองไมโครโฟนติดอยู่ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ในการทำงานของระบบประชาสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น

- การทำงานโดยทั่วไป กระทำโดยการทำงานครอบคลุมส่วนของผู้เข้าพัก ส่วนของพนักงาน
- การทำงานเฉพาะเขต กระทำโดยการเจาะจงส่วนที่ต้องการจะให้มีการประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1.5 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ระบบ	ส่วนผู้พัก	ส่วนสำนักงาน
ทั่วไป	ห้องโถง , ล็อบบี้ , เลานจ์ , ภัตตาคาร , บาร์	ห้องพักพนักงาน ส่วนบริหาร และส่วนทำงานอื่นๆ
เฉพาะส่วน	ส่วนพักผ่อน , สระว่ายน้ำ	

ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพสถานที่ การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยระบบเสาอากาศหลัก (Television System) เครื่องขยายสัญญาณ และเครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรปิด และเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF

ระบบคอมพิวเตอร์

เครื่องมือที่ถูกติดตั้งเพื่อใช้ในการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่งของ หรือจดหมายติดต่อกันระหว่างส่วนบริการ ส่วนงานต่างๆ หรืออื่นๆ มีแนวโน้มที่จะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างมาก เนื่องจากมีความรวดเร็วและแน่นอนในการเชื่อมโยงข้อมูล และการแจ้งข่าวสารต่างๆ

ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย แท่นพิมพ์อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลส่งไปยังแหล่งเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลที่บันทึก

อุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยในการประหยัดพลังงาน (Energy Saving Device)

1. อุปกรณ์ติดตั้งภายในห้องพักแขก เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญสำหรับควบคุมการทำงานของระบบไฟฟ้าภายในห้องพักแขก ให้เปิดหรือปิด โดยแขกผู้เข้าพักเป็นผู้ควบคุมเอง การทำงานของระบบนี้เริ่มต้นจากกล่องสำหรับเสียบกุญแจ ทำจากอะคริลิก ภายในประกอบด้วย ไมโครสวิทช์ เมื่อแขกที่จะเข้าพักในห้องพักจะต้องนำกุญแจห้อง ซึ่งอาจทำเป็นการ์ด มาเสียบที่กล่องนี้เพื่อให้กระแสไฟฟ้าภายในห้องพักทำงานตามปกติ เมื่อแขกที่เข้าพักออกนอกห้องพักก็จะดึงกุญแจออก และภายในเวลา 1-3 นาทีดวงโคมและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ จะไม่มีกระแสไฟฟ้าจ่ายเข้าไปในวงจร ยกเว้นตู้เย็น
2. อุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องปรับอากาศ ติดตั้งเพื่อช่วยควบคุมการทำงานของเครื่องให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ อุณหภูมิ ความชื้นโดยรอบ เครื่องปรับอากาศจะทำงานภายใต้การควบคุมของ Microprocessor โดยมี Carolic Computer เป็นตัววัดปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ในระบบ และส่งผลไปที่ Paramatrix Sequence Controller ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้รีลเลอร์ทำงานเหมาะสมกับความต้องการของระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 ระบบปรับอากาศ

การปรับอากาศหมายถึงการควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น การเคลื่อนไหวและความบริสุทธิ์ของบรรยากาศ ในเนื้อที่จำกัดที่ใดที่หนึ่ง ในปัจจุบันการควบคุมสภาพอากาศภายในอาคาร สามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ และแบ่งตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

1. UNIT TYPE, PACKAGE TYPE คือระบบจะอยู่ในเครื่องเดียวกัน โดยมีขนาดเล็กสะดวกในการติดตั้ง แต่ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเสียงรบกวน มีขีดจำกัดในการทำงาน อายุในการใช้งานสั้น และไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอกอาคาร
2. SPLIT TYPE เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลาง ยกเครื่องออกเป็น2ส่วน ส่วนหนึ่งอยู่ภายในห้อง เรียก FAN COIL UNIT และส่วนภายนอกอาคารเรียก CONDENSING UNIT เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านประสิทธิภาพการทำงาน ระยะห่างระหว่างสองส่วนนี้จะไม่เกิน 15-25 เมตร ในระดับไม่เกิน 3ชั้น และไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่
3. CENTRAL UNIT เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ แยกการทำงานเป็น3ส่วน คือ
 - CENTRIFUGAL MACHINE ประกอบด้วยส่วนทำงานที่เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบในการทำงานส่วนอื่น
 - AIR HANDING แบ่งได้เป็น2แบบคือ
 - AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COILเย็น นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง
 - AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COILเย็น แล้วนำลมเย็นผ่านเข้าช่องท่อ และกระจายไปยังส่วนต่างๆของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ
 - COOLING TOWER UNIT หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งลมเย็นให้กับ CENTRIFUGAL MACHINE

เปรียบเทียบแอร์สปริตกับซิลเลอร์

สำหรับงานที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก นิยมใช้แอร์สปริตมากกว่า เพราะติดตั้งง่าย ราคาถูกกว่า แต่จะมีข้อจำกัดที่ความยาวของท่อน้ำยาแอร์(ยาวที่สุดได้ประมาณ 6 เมตร) เนื่องจากปัญหาเรื่องกำลังของคอมเพรสเซอร์ และปัญหาที่เกิดจากการที่น้ำมันหล่อลื่นที่ปนไปกับน้ำยาซึ่งวิ่งไปแล้ว

ตกค้างอยู่อาจทำให้คอมเพรสเซอร์ไหม้ได้ นอกจากนี้เครื่องระบายความร้อนเครื่องหนึ่งไม่ควรโยงกับเครื่องส่งลมเย็นหลายตัวเพราะจะมีปัญหาการกระจายน้ำไปยังเครื่องส่งลมเย็นแต่ละตัวเครื่องส่งลมเย็นทุกตัวที่ต่อโยงกันนี้จะต้องใช้พร้อมกัน แต่การควบคุมอุณหภูมิทำได้เพียงจุดเดียว การที่จำเป็นต้องใช้ท่อน้ำยาแอร์ยาว ทำให้ต้องใช้เทคนิคการเดินท่อ ราคาท่อ และน้ำยาแอร์ที่แพง โอกาสที่จะรั่วซึมก็มีมากขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการหลีกเลี่ยงการใช้ท่อน้ำยาวๆนี้อาจทำได้โดยการติดตั้งเครื่องส่งลมเย็นไว้ไม่ห่างจากเครื่องระบายความร้อนจนเห็นว่าอันตราย แล้วจึงต่อท่อลมจากเครื่องส่งลมเย็นนี้ไปยังบริเวณที่ต้องการปรับอากาศ ท่อลมมีความยาวตั้งแต่ 10 เมตร ถึง 40 เมตร แล้วแต่กำลังพัดลมเครื่อง ท่อส่งลมยิ่งยาวก็ ต้องใช้มอเตอร์ที่มีแรงม้ามากยิ่งขึ้น ปัญหาใหญ่ในการเดินท่อลมนี้คือ การที่ท่อลมมีขนาดใหญ่ (ประมาณ 0.05เมตร/ตัน สำหรับท่อลมส่งและท่อลมกลับ) ทำให้การเดินท่อลมลำบากเพราะต้องเจาะสิ่งกีดขวางหลายอย่าง

สำหรับระบบчилเลอร์ ซึ่งเป็นระบบที่ทำน้ำให้เย็นแล้วจึงส่งน้ำเย็นไปยังที่เครื่องส่งลมเย็นต่างๆ ระยะห่างระหว่างเครื่องчилเลอร์จะเป็นเท่าไรก็ได้ ถ้าไกลมากก็ใช้ปั๊มที่มีแรงดันสูงขึ้น และเพิ่มขนาดของท่อน้ำ ถึงจะมีราคาแพงขึ้นแต่ไม่มีผลกระทบต่อที่จะทำให้เครื่องเสียได้ เครื่องчилเลอร์เครื่องหนึ่งๆสามารถจ่ายน้ำเย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็นได้หลายๆตัว โดยขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่อง นอกจากนี้เครื่องส่งลมเย็นแต่ละเครื่องยังสามารถควบคุมอุณหภูมิโดยอิสระ แยกจากตัวอื่นๆได้อีกด้วยการเดินท่อน้ำก็ไม่ต้องพิถีพิถันเหมือนอย่างเดินท่อน้ำยา ถ้าท่อรั่วออกมาก็คือน้ำไม่ใช่ น้ำยาจึงไม่เป็นอันตราย

สรุประบบปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ

เนื่องจากอาคารส่วนใหญ่ภายในโครงการมีลักษณะเปิดโล่ง (OPEN AIR) ระบบปรับอากาศจึงได้นำไปใช้ในเฉพาะบางส่วนได้แก่

1. ส่วนของบ้านพัก ใช้ระบบ SPLIT TYPE เนื่องจากแต่ละหลังมีพื้นที่น้อย จึงไม่เหมาะที่จะใช้ระบบчилเลอร์
2. ส่วนของอาคารสัมมนา อาคารสปา และส่วนสำนักงานภายในอาคาร CLUB HOUSE ที่มีพื้นที่ภายในขนาดใหญ่ และต้องการความเป็นส่วนตัว ใช้ระบบчилเลอร์แบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM โดยใช้แบบ CEILING DIFFUSER เนื่องจากมีการตีฝ้าเพดาน ไม่ได้โชว์โครงสร้างหลังคา

4.2 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

4.2.1 วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งโรงแรมตากอากาศ

การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องของอาคารพักอาศัยตากอากาศและส่วนอื่นๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสม และไม่สามารถนำมาใช้ได้ถ้าจะใช้ก็จะเกิดปัญหาจากอากาศบริเวณชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุนั้นๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษา อันเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์ถึงวัสดุที่นำมาใช้นั้นจะต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศของพื้นที่มีติดกับทะเลสาบได้ ซึ่งจะมี ง่ายต่อการรักษา ทำความสะอาด ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ และจากการประดิษฐ์โดยทั่วไป ได้แก่ ไม้ทุกชนิด เช่น ไม้สัก ไม้ไผ่ หวาย ดันกระจุต หินได้แก่พวกหินอ่อน หรือหินทะเล ฯ กระฉกและอื่นๆ ซึ่งความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง(นอกจากต้องการความหรูหราและสวยงาม) เพราะยากแก่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำความสะดวก โดยไม่จำเป็นต้องคอยระวังรักษา หรือใช้โดยยึดอัดไม่สะดวก พื้นที่ส่วนที่เป็น
สาธารณะ โดยทั่วไปควรใช้หิน หรือกระเบื้องดินเผา หรือวัสดุที่เหมาะสมกับอากาศชายทะเล และดูแล
รักษาง่าย ทำความสะดวกง่ายและคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหิน สำหรับผนังภายในและภายนอกของอาคาร นับว่าเหมาะสมที่จะกรด้วยวัสดุ
ประเภทหิน อันได้แก่ หินประเภทเนื้อละเอียด สามารถทนต่อดินฟ้าอากาศหรือใช้กันผนังและพื้นที่ใช้งาน
หนัก ตลอดจนพื้นที่ที่คนพลุกพล่าน เพราะหินทนต่อการสัมผัส และทำความสะอาดง่าย และยังมี
คุณสมบัติที่ให้ความงดงาม ประทับใจ มีค่า การเลือกใช้หินแต่ละชนิด ก็จะทำให้ความรู้สึกต่างกันไป วัสดุ
ประเภทหินสามารถแยกชนิดออกได้ดังต่อไปนี้

- หินอ่อน

เป็นหินที่สามารถทนความสกปรกได้ดี ทนต่อสารเคมีได้บ้างบางชนิด ซึ่งจะใช้หินอ่อนกับผนัง
ภายในเป็นส่วนมาก หินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความงามมากกว่าหินประเภทอื่นๆ มีสีให้เลือก
หลายสี เช่น ขาว ดำ เทา ชมพู เขียว น้ำตาล เป็นต้น หินชนิดนี้ทนกับน้ำหนักปานกลาง ทนต่อการขีดสี ไม่
เก็บเสียง มีผิวหน้าที่ดูสวยงาม หรุหระ ถ้าถูกน้ำมันอาจต่างเป็นดวง มีทั้งแบบด้านและแบบมัน มักใช้ปูพื้น
ห้องน้ำและที่ที่ต้องการความหรุหระ วิธีปูคือ ปูบนทราย ขนาดความหนาของแผ่นจะเป็น $\frac{3}{4}$ และ 1 นิ้ว

- หินกาบ

คือหินที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสีคือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้มแดง ม่วง(มีราคาแพง
ที่สุด) ส่วนมากใช้ปูตามทางเดิน ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติการปูหินกาบทำได้โดย เตรียม

พื้นที่ที่จะปูให้มีผิวขรุขระ เพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้น ใช้แปรงชุบน้ำตีผนังให้ชุ่มตลอดเวลา ใช้ปูน
ทรายเป็นตัวเชื่อม เมื่อปูต้องคอยจับแผ่นหินไปด้วย เพื่อไม่ให้น้ำปูนเกาะที่หินกาบ เมื่อเสร็จใช้ฟองน้ำทำ
ความสะดวกและลงแว็กซ์

- หินแกรนิต

ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งที่สุด เนื้อแน่น และ
ทนทาน เมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน รักษาและทำความสะอาดง่าย

- หินชนวน

หินชนวนมีสีต่างๆให้เลือกหลายสี ได้แก่สีฟ้า สีดำ และสีน้ำตาล มีราคาแพงแต่ประหยัดค่า
บำรุงรักษาได้ดี

- หินหล่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ ภูมิคุ้มกันน้อยกว่าหินแท้ แต่มีความงามคงทน และรักษาง่าย

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น อิฐ กระเบื้อง และเซรามิค สามารถใช้กรุพื้นและผนัง ราคาถูกกว่าหิน ทนทานดี ทนต่อสารเคมี กรอง รักษาง่าย ตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

- อิฐ

สามารถนำมาใช้ได้โดยธรรมชาติของมัน หรือทาสีทับ สีธรรมชาติมีสีแดง สีแสด สีเหลือง ราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา

- กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนัง ใช้ในทุกห้องได้ตามต้องการ เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ และทนต่อผลจากไอน้ำเค็มได้เป็นอย่างดี มีหลากหลายแบบ หลายขนาด หลากสีให้เลือกได้ตามความต้องการ

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการตกแต่งภายในที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ เพราะหาได้ง่าย ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ และมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม่มีหลายชนิด เช่น

- ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งกับไม้เนื้ออ่อน ใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสีส้มและลวดลายสวยงาม เหมาะแก่การทำเครื่องเรือน ในส่วนที่ต้องการความสวยงามและคงทน การนำมาใช้ควรขัดผิวให้เรียบเนียน อาจย้อมสีให้เข้มขึ้นเล็กน้อยก็จะสวยงาม

- ไม้อัดสัก

เป็นไม้สักที่แปรรูปให้เป็นแผ่นบางอัดทับกับไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งแรงไม่บิดงอหรือหัก ใช้กรุเครื่องเรือน จะดูแลรักษาดีกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

- ไม้อัดยาง

เป็นไม้อัดเช่นเดียวกับไม้อัดสัก มีความแข็งแรงทนทานพอๆกัน แต่มีเนื้อสีไม้และลวดลายน้อยกว่ามาก นิยมพ่นสีหรือทาสีขึ้นทับผิวหน้าอีกที ราคาถูก แต่การใช้ไม้อัดยางพ่นสีทำผิวเครื่องเรือน จะดูแลรักษาดีกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก การศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไม้อัดมะปิ่น

เป็นไม้อัดที่มีคุณภาพและราคาปานกลาง มีเนื้ออ่อนและทำผิวได้ดีโดยไม่ต้องย้อมสี

- ไม้อัดยมหิน

มีลักษณะคล้ายไม้อัดสัก แต่มีลวดลายแปลกกว่า คือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เหมือนลายของไม้สัก แต่มีการผลิตน้อยจึงหายาก ราคาไม่แน่นอน มีความคงทนมาก

- ไม้สน หรือ ไม้จำจา

เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่นิยมใช้ทำเครื่องเรือนมากนัก แต่มีใช้ประกอบหรือใช้ตกแต่งบางส่วนของเครื่องเรือนให้ดูสวยงามมากขึ้น ปัจจุบันมีการนำไปใช้ทำเครื่องเรือนทั้งตัว เพราะมีความสวยงาม แต่ไม่ค่อยแข็งแรง จึงใช้กับเครื่องเรือนที่มีขนาดเล็ก ไม่ต้องรับน้ำหนักมากนัก หรือใช้ประดับบนโครงสร้างไม้เนื้อแข็งแทน ก็จะได้ผลดีเพราะมีความสวยงาม และราคาที่ค่อนข้างถูก

- ไม้จำปา

เป็นไม้เนื้ออ่อน ใช้กับงานที่มีความประณีต ไม่นิยมย้อมสี

- ไม้ประสานสัก

เป็นไม้ชิ้นเล็กที่นำมาต่อกันเป็นแผ่น เพื่อทำเครื่องเรือน ไม่ทนทานเท่าไม้สัก แต่ราคาถูก

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ ที่อัดแปรรูปแล้วใช้ทำเครื่องเรือนได้อีก มีความแข็งแรงเท่าเทียมกับไม้ แต่ราคาถูกกว่า เรียกว่า "ยิปซัมบอร์ด" จะใช้วัสดุกรุทับผิวหน้าหรือไม้ใช้ก็ได้

4. วัสดุจำพวกหวายและไม้ไผ่

- หวาย

เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งอาคารประเภทโรงแรม พักตากอากาศเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น ไม่ทำปฏิกิริยากับโอเค็มจากทะเลเหมือนโลหะ รวมทั้งราคาถูกสวยงาม น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายสะดวก นอกจากนี้ในปัจจุบัน เครื่องเรือนที่ทำด้วยหวาย มีผลิตรายออกมาหลายแบบ สามารถย้อมด้วยสีฝุ่น หรือทำสีพ่นได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงนิยมใช้สีธรรมชาติของหวายอยู่เช่นกัน

ข้อเสียของหวาย

- ไม่ทนทานต่อกรดของมด มอด และเชื้อรา ซึ่งเป็นตัวทำลายเนื้อหวาย หวายมีคุณสมบัติคล้ายไม้ คือเนื้อหวายจะมีสีรบกวนแฉงและเซลลูโลส แต่สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้สารเคมีที่เป็นยา รักษาเนื้อไม้
- หวายไม่แข็งแรงเท่าไม้โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจขาดง่าย ทำความสะอาดยาก มีชอกมูกให้ฝุ่นเกาะมาก แต่สามารถเลี่ยงได้โดยการทำเฟอร์นิเจอร์ด้วยหวายเส้นใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จะเก่าและผุเร็วหลังจาก 12 เดือน หรือ 2ปีไปแล้ว หากขาดการดูแลรักษา
- ติดไฟได้ง่าย

การนำไปใช้ในลักษณะอื่น

การเลือกใช้เครื่องเรือนหวายนั้น นอกจากจะซื้อสำเร็จรูปหรือสั่งทำตามแบบที่ต้องการแล้ว ยังสามารถซื้อเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์หวาย เพื่อนำไปใช้ประกอบกับเครื่องเรือนได้ เช่น ซื้อหวายสานลายดอกพิกุล ซึ่งมีสานเป็นแผ่น ขายเป็นตารางฟุต เพื่อนำไปกรุพนักเก้าอี้ ,หัวเตียง ซึ่งหัวเตียงนี้นำไปประกอบหัวเตียงอื่นที่ไม่ใช่หวายได้

เบาะที่ใช้กับเก้าอี้หวายนั้น มีทั้งที่มีใช้ปูนูน และเป็นฟองน้ำ ผ้าหุ้มเบาะมักใช้ผ้าฝ้ายเพราะมีเนื้อหยาบซึ่งดูเหมาะสมกับลักษณะของหวาย จะมีอยู่บ้างเหมือนกันที่เลือกใช้วัสดุที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของหวาย เพื่อให้เกิดความรู้สึกใหม่ๆ เช่น ใช้ผ้าแพร หรือผ้าไหมที่ดูเป็นมัน เป็นต้น

การใช้วัสดุอื่นผสม

การให้หวายผสมกับวัสดุอื่นมีมานานแล้ว ในปัจจุบันมีวิวัฒนาการของการผสมผสานดังกล่าวมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น นำหวายมาผสมผสานกับกระจก ทำเป็นที่บังตา ให้หวายผสมกับโครงสแตนเลสเป็นเก้าอี้นั่ง ใช้หวายตกแต่งเก้าอี้หวม เป็นต้น

- ไม้ไผ่

ไม้ไผ่เป็นไม้ที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงจนเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ยังมีคุณค่าในตัวเอง ที่เห็นเป็นอยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวเอง ถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไม้จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วก็อดนึกถึงความเป็นธรรมชาติไม่ได้ และให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้นเสมือนว่าได้นั่งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของธรรมชาติ

ไม้ไผ่ที่นำมาตกแต่งนั้น จะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่าง ตั้งแต่การแช่ในน้ำ ต้ม ย่าง และอบ ก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างกันออกไป ไม้ไผ่นี้เหมาะสมเป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมาประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ โคมไฟกั้นผนัง แต่งเพดาน ฯลฯ นับเป็นการเหมาะสมอย่างมากที่จะใช้กับสภาพที่เป็นชายทะเล เพราะไม้ปลอดภัยจากปัญหาที่เป็นไอน้ำเค็มที่ทำให้โลหะเกิดสนิมเร็วกว่าปกติ และมีราคาถูกกว่าวัสดุอื่นๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่างๆ มาแล้ว ทำให้ไม้ไผ่ที่จะนำมาใช้ มีความคงทนถาวรและปลอดภัยจากแมลง

คุณสมบัติและลักษณะต่างๆของไม้ไผ่

ไม้ไผ่มีลักษณะเป็นปล้องไม้กลมขนาดต่างๆ ข้างในกลวงเป็นช่องๆ ขนาดจะแตกต่างกัน แล้วแต่อายุและพันธุ์ของไม้ไผ่ โดยเนื้อแท้ไผ่ถึงแม้จะดูโปร่งเบา แต่ก็แข็งแรง สามารถรับแรงประเภทต่างๆได้ดี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถนำไม้มาใช้ประโยชน์ได้ทั้ง 2 ประเภทคือ ใช้เป็นโครงสร้าง กับ ใช้เป็นวัสดุตกแต่ง หรือบางครั้งอาจจะใช้ร่วมกัน คือใช้เป็นที่โครงสร้างและวัสดุตกแต่งไปในตัว

ในการนำไม้มาตกแต่งนั้น สามารถทำได้ทุกจุด และสามารถสร้างอะไรก็ได้ทุกประเภท ยกตัวอย่างส่วนที่นำไม้มาตกแต่งได้ดังนี้

- ทำเครื่องเรือน
- ตกแต่งผนัง เพดาน พื้น
- ทำของประดับ เช่น โคมไฟ ฯลฯ

ไม้ไม่มีหลายขนาดและหลายชนิดตลอดจนมีความยาวที่แตกต่างกัน เช่น ปล้องใหญ่ใช้ทำโครงสร้างเครื่องเรือนหรือโครงสร้างผนังเบา ปล้องเล็กใช้ตกแต่งประกอบโครงสร้าง ส่วนปล้องที่มีขนาดเล็กมาก อาจผ่าเป็นไม้ซีกใช้กรุผนัง หรือฉาก เป็นต้น

การใช้ไม้ไม่ตกแต่งผนังและเพดาน

จะใช้วิธีที่คล้ายคลึงกัน หากมีผนังเดิมอยู่แล้ว ก็อาจใช้ไม้ไม่ผ่าซีกแล้วกรุเป็นแนวทับผนังเดิมลงไป อาจกรุตามแนวตั้งหรือแนวนอน หรือสลับแนวกัน หรือบางช่วงอาจจะเว้นช่องบ้างก็ได้

สามารถนำไม้ไม่มาใช้แทนคิ้วได้ โดยอาจจะใช้เป็นคิ้วบัวเพดาน นอกจากนี้อาจใช้ไม้ไม่ทำแนวผนังปิดรอยต่อระหว่างวัสดุต่างชนิดกันได้

การใช้ไม้ไม่ปูพื้น

ปัจจุบันมีปาร์เก้ไม้ไม่ ซึ่งมีความทนทานและสวยงาม นำมาปูเฉพาะช่วง หรือปูตลอดแนวพื้น ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าปูปาร์เก้หรือปูพรม

การใช้ไม้ไม่ทำฉากบังตา

การนำไม้ไม่มาใช้ในการตกแต่งที่นิยมมากอีกวิธีหนึ่ง คือการทำบังตานั่นเอง เพราะลักษณะที่เป็นปล้องกลมของไม้ไม่ เมื่อนำมาต่อกันเข้าเป็นผืนก็ทำให้สวยงาม การสานตัวกันให้เป็นผืนนี้ ทำให้เกิดลวดลายขึ้น เราสามารถออกแบบลวดลายของบังตาไม้ไม่นี้ได้หลายแบบ อาจสานกันเป็นตารางหรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ฯลฯ หรือเป็นลายอิสระที่ไม่มีรูปทรง

การใช้ไม้ไม่ทำเครื่องเรือน

ไม้ไม่สามารถใช้ทำเป็นเครื่องเรือนทุกชนิดได้ ตั้งแต่ ตู้ โต๊ะ ไปจนถึงเก้าอี้ต่างๆ ซึ่งหากเราตกแต่งผนังด้วยไม้ไม่แล้วและใช้เครื่องเรือนที่ทำด้วยไม้ไม่ ก็จะดูเข้ากันได้ดีทีเดียว

การใช้ไม้ไม่ทำเครื่องประดับตกแต่ง

เศษไม้ไม่ที่เหลือเล็กๆน้อยๆ สามารถนำมาใช้ทำเครื่องประดับตกแต่งได้หลายชนิด เช่น ทำกรอบรูป , โคมไฟ ฯลฯ บางชนิดก็เป็นของใช้ไปในตัวอีกด้วย

5. กระจก

กระจกเป็นวัสดุที่สำคัญต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมาก เพราะมีความสวยงามในตัวเอง สามารถใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆได้เป็นอย่างดี มีความโปร่งแสง ทนไฟ และกระจกเงาก็มีความสำคัญในการเพิ่มความ โปร่ง โล่ง มีคุณค่า หูหრა ให้กับสถานที่

กระจกมีหลายแบบ สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น กระจกดูความร้อน กระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสงและกรองความร้อน กระจกบานเกล็ด รับลมได้ดี กระจกมีข้อดีคือ สามารถกันน้ำ กันฝน กันลมได้ ปลอดภัยจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงได้อีกด้วย แต่มีข้อเสียคือ มีขนาดใหญ่ไม่มาก (ถ้าต้องการขนาดใหญ่พิเศษ ต้องสั่งจากต่างประเทศ และมีราคาสูงมาก) ยกต่อการขนส่ง ผิวหน้ามักจะเป็นรอยขีดข่วน

6. ผ้าม่าน

ผ้าม่านเป็นวัสดุที่สำคัญในการตกแต่งภายใน ที่มีความจำเป็นต่อ ประตู หน้าต่าง และกระจก บางครั้งอาจนำมาใช้ในลักษณะการปิดกันอื่นๆได้ ผ้าที่นำมาทำผ้าม่านมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น

- ผ้าไหม เป็นผ้าที่มีคุณค่ามาก ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ
- ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึก หูหრაฟูมเพื่อย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกสบาย เป็นกันเอง
- ผ้าป่าน ให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย
- ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก

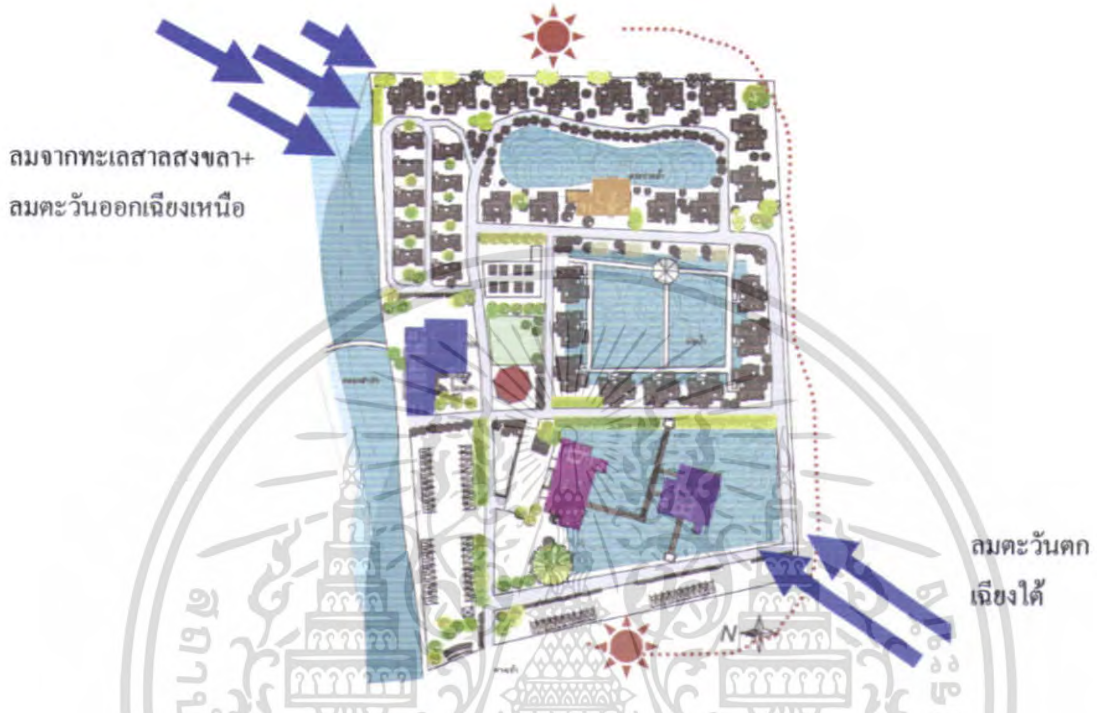
นอกจากนี้ยังมีม่านไม้ไผ่ มู่ลี่ต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ โปร่งสบาย

ประโยชน์ของผ้าม่านมีหลายอย่าง คือ ช่วยกรองแสงให้ลดความจ้าลง ควบคุมความสว่างได้ตามต้องการ ช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยกันฝุ่น ป้องกันเสียงสะท้อน สร้างบรรยากาศในการตกแต่ง และบังสายตาได้เป็นอย่างดี

บทที่ 5

การวิเคราะห์โครงการและสรุปแนวความคิดการออกแบบ

5.1 การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้ง และอาคารในโครงการ

รูปที่ 5.1 แสดงวงจรทิศทางแสงแดดและลม

5.1.1 การวิเคราะห์ทิศทางลม

ลมที่พัดมาสู่โครงการโดยทั่วไป จะมาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือฤดูร้อน และพัดทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน ทำให้โครงการได้รับลมอย่างเต็มที่ตามแนวทางยาว รวมถึงลมทะเลที่พัดเข้าคลองนำความเย็นเข้าสู่โครงการ ซึ่งโดยรวมแล้ว มีลมพัดผ่านตลอดปี ทำให้การถ่ายเทอากาศดี

5.1.2 การวิเคราะห์ทิศทางแสงแดด

ได้รับแสงแดดทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งอาคารหันหน้าทางทิศตะวันออก ทำให้ไม่ได้รับแสงแดดโดยตรง

5.1.3 การวิเคราะห์ตัวอาคาร

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม

เป็นอาคารสมัยใหม่ที่ประยุกต์เข้ากับอาคารท้องถิ่นและสภาพแวดล้อม ซึ่งอาคารมี แนวเสาเรียงกันเป็นจุดเด่น อาคารมีลักษณะแยกกันเป็นกลุ่มอาคารวางสัมพันธ์กับพื้นที่ เชื่อมกันด้วยทางเดินเล็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3.1 การวิเคราะห์ LAY - OUT

รูปที่ 5.2 แสดง LAY- OUT

1. กลุ่มอาคาร lobby และออฟฟิศ อยู่ใกล้จุดรับ – ส่งมากทำให้ติดต่อสะดวก และประกอบกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม
2. พื้นที่ไม้ตัดริมคลองและทะเลสาบ ด้านในจะมีบ่อขุดขึ้นมาเพื่อให้ได้ความร่มรื่นเป็นธรรมชาติ
3. มุมมองที่สวยงามที่สุด รับบรรยากาศริมคลอง และสถาปัตยกรรม การจัด LANDSCAPE ควรเปิดมุมมองมากที่สุด อาจมี FUNCTION เพิ่มเพื่อใช้พื้นที่ให้คุ้มค่า
4. บริเวณทางเข้าหลักของโครงการควรมีทาง SERVICE แยกออกมาเพื่อเข้าถึงครัวและ STORE ได้สะดวก
5. เนื่องจากโครงการเน้นความสงบ การสัญจรจึงใช้รถไฟฟ้า (GOLF CAR) เพื่อบริการ กลุ่มลูกค้าที่อยู่ไกลจากส่วนบริการสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

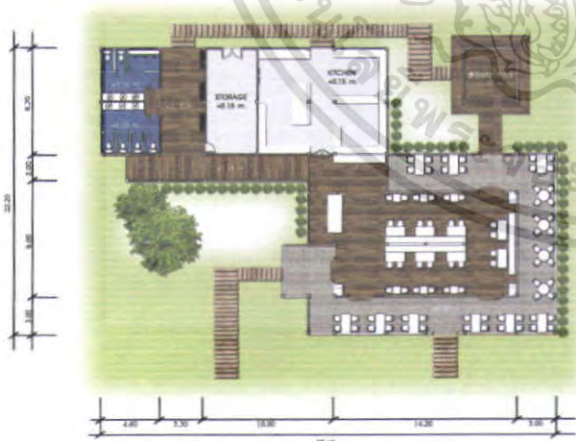
5.1.3.2 การวิเคราะห์ LOBBY

รูปที่ 5.3 แสดง LOBBY

1. ส่วน DROP OFF เป็นทางเข้าหลักที่ทุกคนต้องผ่าน
2. อาคารเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เปิด OPEN SPACE หลังคาเป็นโครงสร้างไม้มุงด้วยวัสดุพื้นดิน
3. ส่วนโถงที่แจกไปส่วนอื่น เช่น ส่วนสัมมนา คาดว่าจะมีคนเดินผ่านมากที่สุด
4. มีส่วนเชื่อมกับ COFFEE CORNER
5. บริเวณ OFFICE เป็นห้องทำงานที่เชื่อมต่อกับส่วนต้อนรับ

5.1.3.3 การวิเคราะห์ RESTAURANT (พื้นที่ 254.57 ตร.ม.)

รูปที่ 5.4 แสดง RESTAURANT

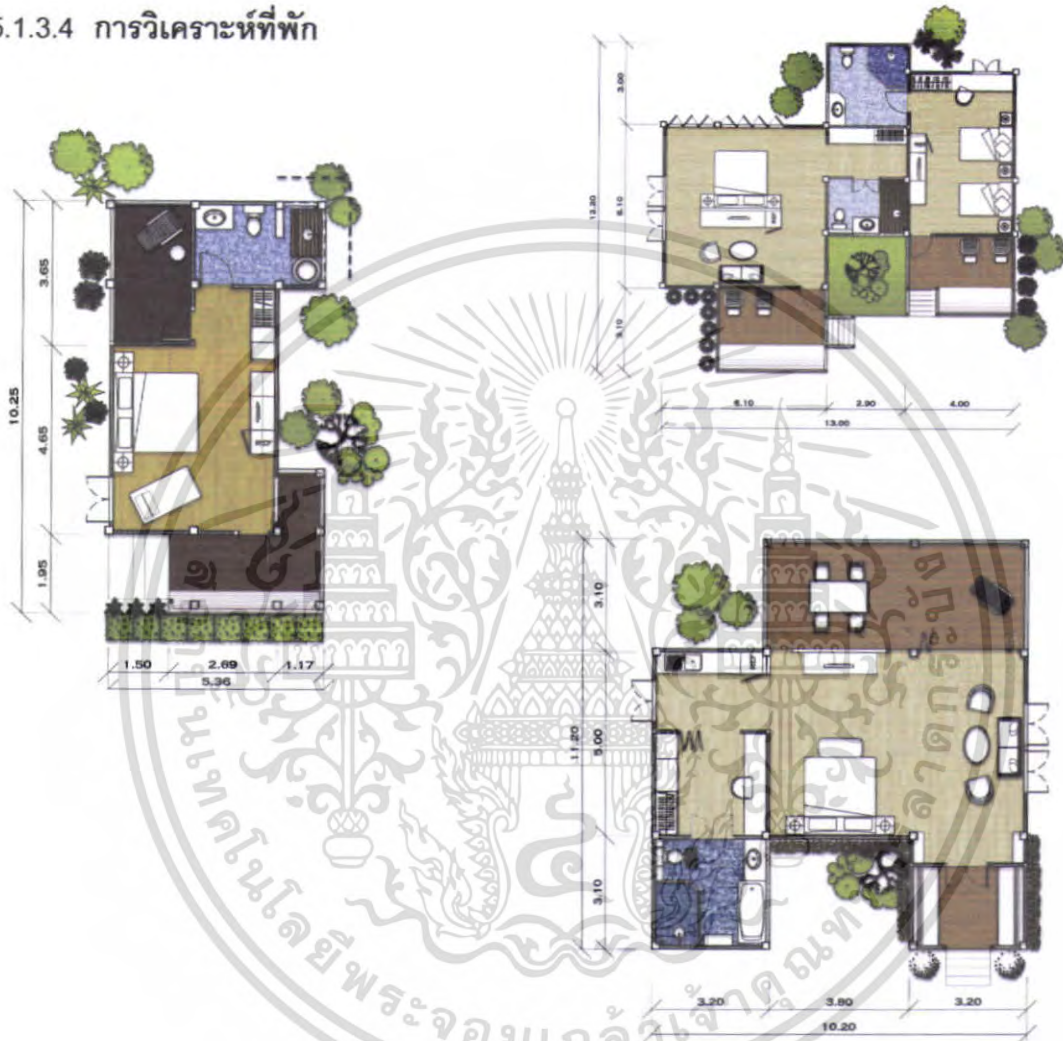
1. มีทางเข้าเป็น CORRIDOOR เชื่อมไปสู่ส่วน WC
2. มีส่วนที่เป็น SPACE เปิดโล่งมองเห็นธรรมชาติ
3. อาคารเป็นสี่เหลี่ยม 2 ก้อนเหลี่ยมกัน หลังคาเป็นโครงสร้างไม้มุงด้วยวัสดุพื้นดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อจำกัด

1. ส่วน BACK OF THE HOUSE ควรมีทางลำเลียงไปสู่ส่วนบริการอื่นๆ เช่น LOUNGE
2. ห้องครัวละห้องน้ำด้านหลังอาคารควรมีการบดบังทัศนียภาพให้น่ารื่นรมย์

5.1.3.4 การวิเคราะห์ที่พัก

รูปที่ 5.5 แสดงที่พัก

1. อยู่ใกล้กับส่วนบริการ อาจมีเสียงรบกวน ควรปลูกต้นไม้ที่มีใบละเอียด พุ่มแน่นเพื่อกรองเสียงและบังสายตา
2. อาคารชั้นเดียว มีพื้นที่ที่เป็น CONTOUR เล็กน้อย มีสะพานเชื่อมกับกลุ่มอาคารอื่น
3. เป็นกลุ่มอาคารที่มีคลองไหลผ่านควรเปิดมุมมองให้เป็นประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

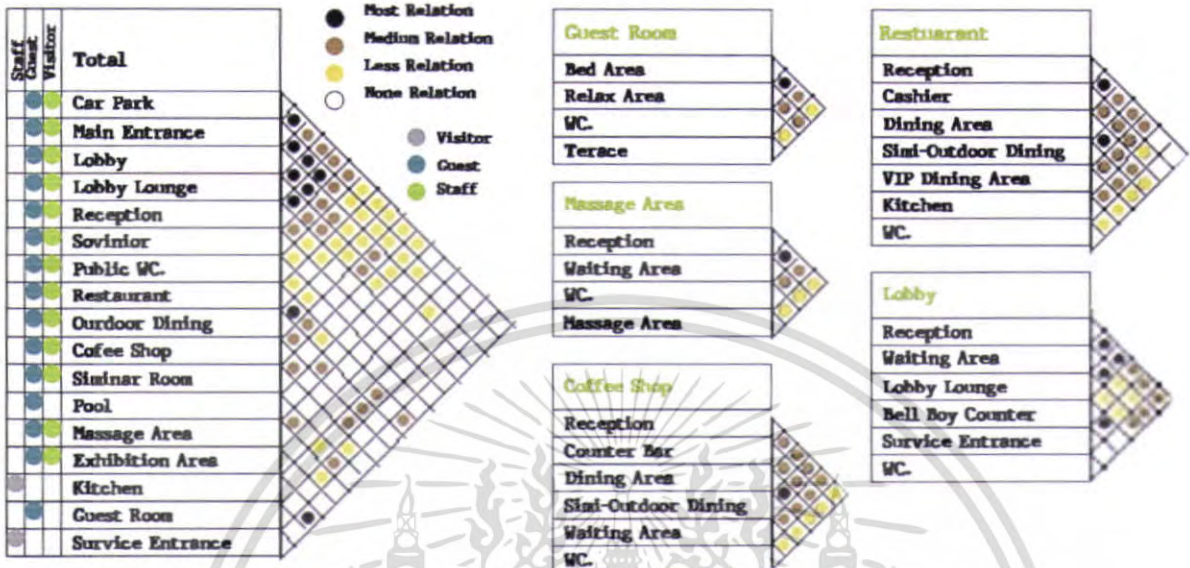
5.2 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์พื้นที่ในโครงการ

โครงการที่พักโรงแรมเชิงนิเวศน์ ลำพูรีสอร์ท

RELATION MATRIX

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

5.2.1 ความสัมพันธ์อวกาศ

โครงการที่พักโรงแรมเชิงนิเวศน์ ลำพูรีสอร์ท

BUBBLE DIAGRAM

— Most Relation
— Medium Relation
— Less Relation

RESTAURANT

GUEST ROOM

LOBBY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการปรับปรุงรีสอร์ทพิจิตรใหม่ ตำบลชีษิต

BUBBLE DIAGRAM

- Most Relation
- Medium Relation
- Less Relation

TOTAL

COFFEE CORNER

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

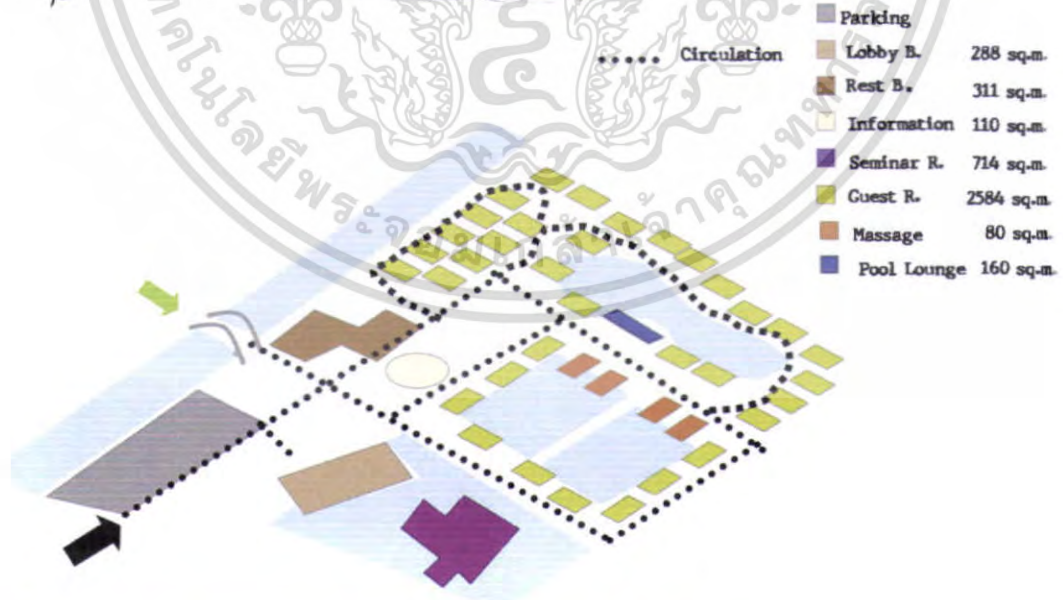

29/39

5.3 การสรุปเป็นพื้นที่ (Zoning)

โครงการปรับปรุงรีสอร์ทพิจิตรใหม่ ตำบลชีษิต

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

36/39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การวิเคราะห์แนวความคิดในการออกแบบ

5.4.1 ชื่อโครงการ ลำปำรีสอร์ท

ลำปำ เป็นชื่อปลาชนิดหนึ่งที่พบได้ตาม ทะเลสาบสงขลา จึงเรียกตั้งชื่อตำบลว่า ลำปำ แต่ปัจจุบัน ปลาลำปำ ไม่ค่อยมีให้เห็นมากในปัจจุบัน

5.4.2 แนวคิดการออกแบบ (CONCEPT DESIGN)

"Eco-Sytem" การดำรงร่วมอยู่กับธรรมชาติ โดยพึ่งพาอาศัยกันโดยมี งานสถาปัตยกรรมเป็นสื่อกลาง แนวความคิดนี้ต้องการความสอดคล้อง กลมกลืน และสมดุลระหว่างที่ว่างเพื่องานสถาปัตยกรรมและระบบธรรมชาติที่มีอยู่เดิม ให้คงสภาพเดิมของพื้นที่ให้มากที่สุด และมีการเสริมส่งให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกที่ดี

โนรา ศิลปวัฒนธรรมที่อยู่คู่ชาวภาคใต้มานาน

โครงการปรับปรุงรีสอร์ทจังหวัดสงขลา ลำปำรีสอร์ท

"โนราห์" เป็นศิลปะการแสดงพื้นถิ่นของจังหวัดพัทลุง จึงนำมาเป็น CONCEPT DESIGN โดยกะนำลักษณะของเครื่องลูกปัด สีเส้น มาเป็นส่วนของการ DESIGN

โนราห์

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
MISS PATTARAPORN WONGSUWAN CODE 48020092 INTERIOR ARCHITECTURE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

รายละเอียดการออกแบบ

6.1 แนวความคิดการออกแบบ

โนราห์ เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบ ทอดกันมานานและนิยมกันอย่างแพร่หลายใน ภาคใต้ เป็น การละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางโอกาสมีบางส่วน แสดงตามคติความเชื่อที่เป็น พิธีกรรม

เมื่อท่วงทำนองแห่งปี ทับ กรับ โหม่ง สอดประสานขึ้นมา ผู้รำก็ค่อยๆ เยื้องกราย ด้วยชุด-ลูกบิดที่กวัดแกว่งไปตามแต่ละท่วงท่า การรำโนราห์หาใช่มีลีลาที่อ่อนช้อยอย่างเดียวไม่ แต่กลับผสมผสานความ แข็งแกร่ง ฉับไวของร่างกายไปพร้อม ๆ กับลีลาของดนตรีที่อาศัยจังหวะเป็นเอก ไม่ต่างอะไรกับอุปนิสัยแข็งกร้าวดุติ่นของชาวปักษ์ใต้ ปัจจุบันศิลปะการแสดงโนราห์ยังมีการสืบสานกันมาอย่างต่อเนื่อง

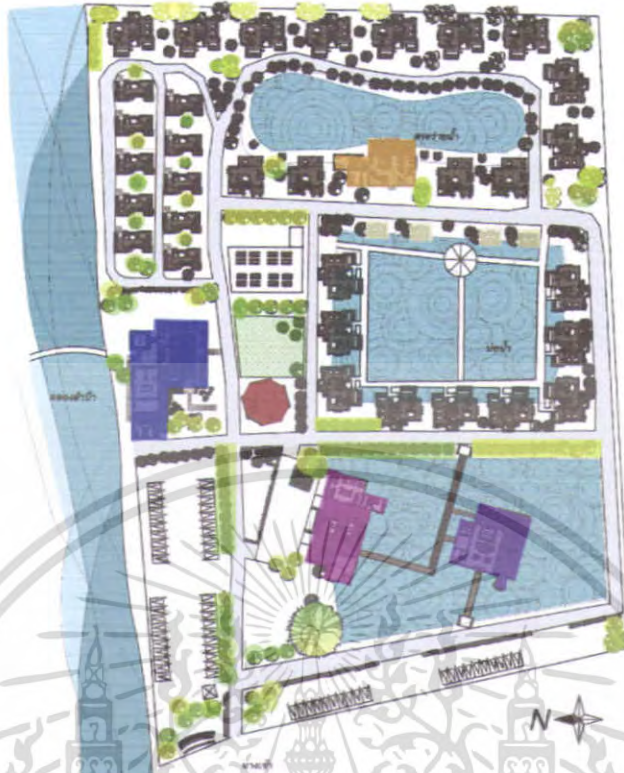

รูปที่ 6.1 แสดงแนวคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 รายละเอียดการจัดวางผัง

6.2.1 ผังบริเวณโครงการ (Lay-out Plan)

รูปที่ 6.1 แสดงผังบริเวณโครงการ

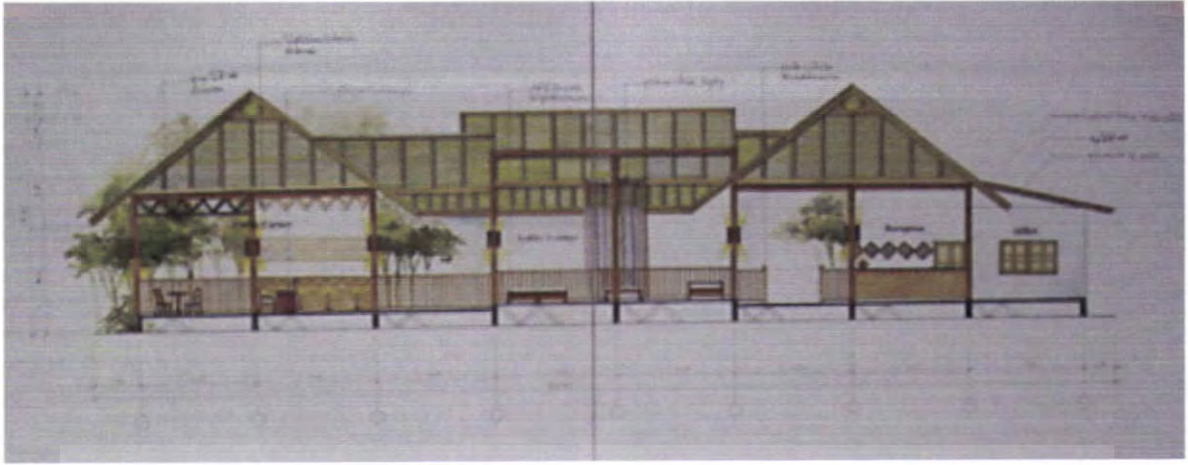
6.2.2 ส่วนต้อนรับ(Lobby) และ คอฟฟี่คอรเนอร์ (Coffee Corner)

เน้น space ของสี่เหลี่ยมจัตุรัส โดยจำลองมาจากโรงโนราโบราณ สร้างจังหวะสีส้มของโนราตามกลุ่มเฟอร์นิเจอร์

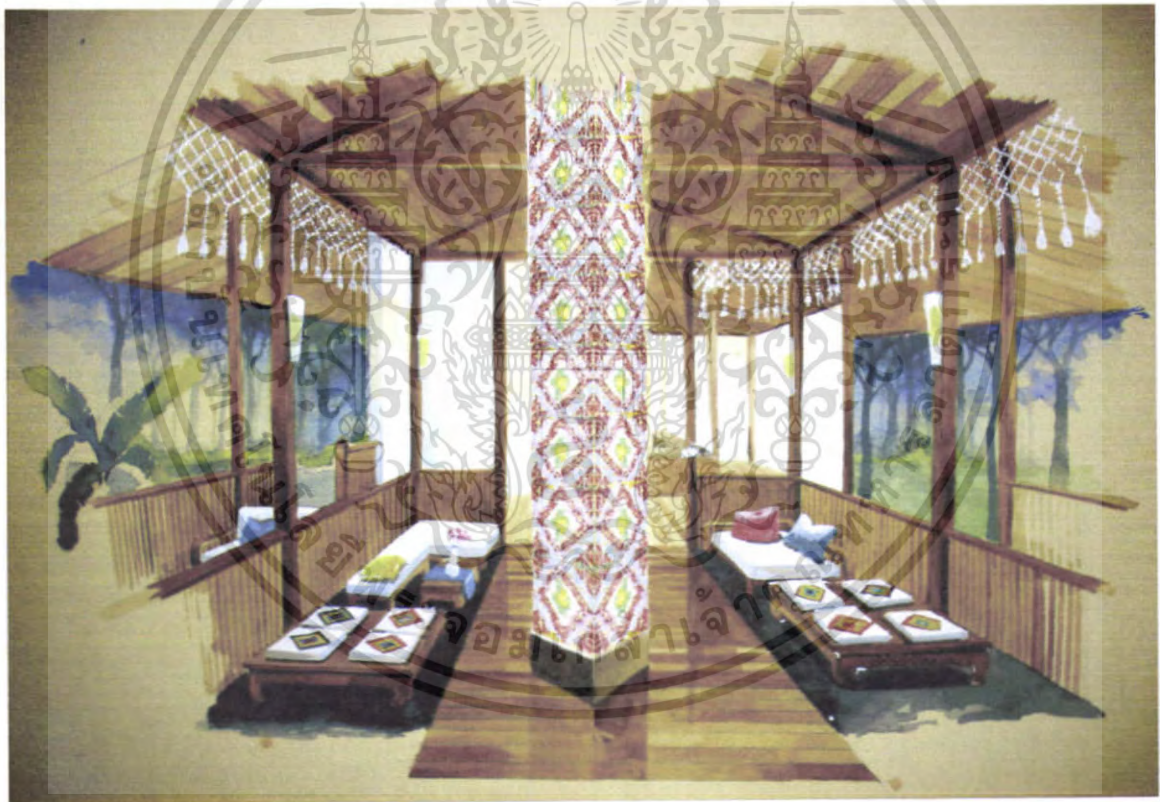

รูปที่ 6.2. แสดงผังส่วนต้อนรับ และ คอฟฟี่คอรเนอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.3 แสดงรูปตัดส่วนต้อนรับและ คอฟฟี่คอร์เนอร์

รูปที่ 6.4 แสดงบรรยากาศส่วนต้อนรับ

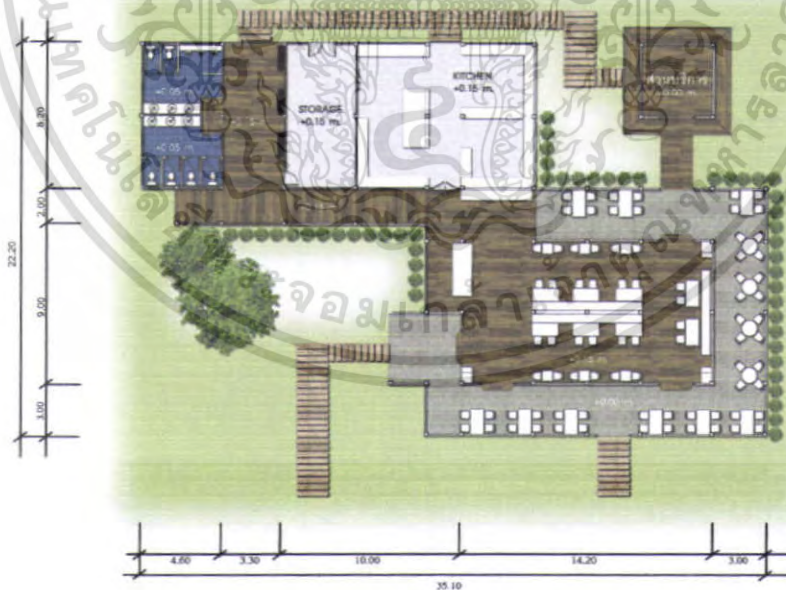
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.5 แสดงบรรยากาศส่วนคอฟฟี่ชอป

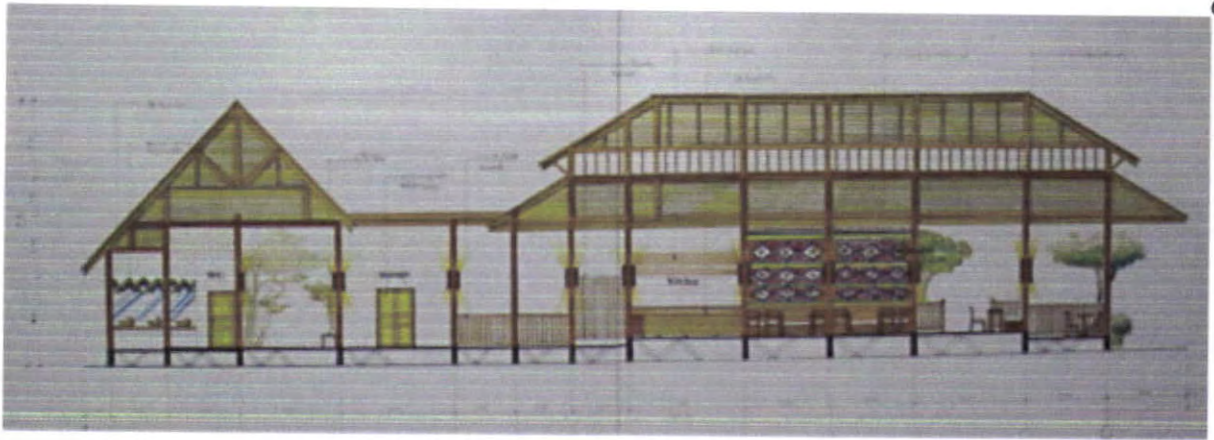
6.2.3 ส่วนภัตตาคาร (restaurant)

สร้างบรรยากาศที่มาจากตัวเครื่องลูกบิดของมโนราห์

รูปที่ 6.6 แสดงผังส่วนภัตตาคาร (restaurant)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.7 แสดงรูปตัดส่วนหน้าอาคาร

รูปที่ 6.8 แสดงบรรยากาศส่วนหน้าอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.4 ส่วนบริการข้อมูล (Information Center)

ส่วนบริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงและมีส่วนนั่งพักผ่อนอ่านหนังสือและส่วนบริการอินเทอร์เน็ต

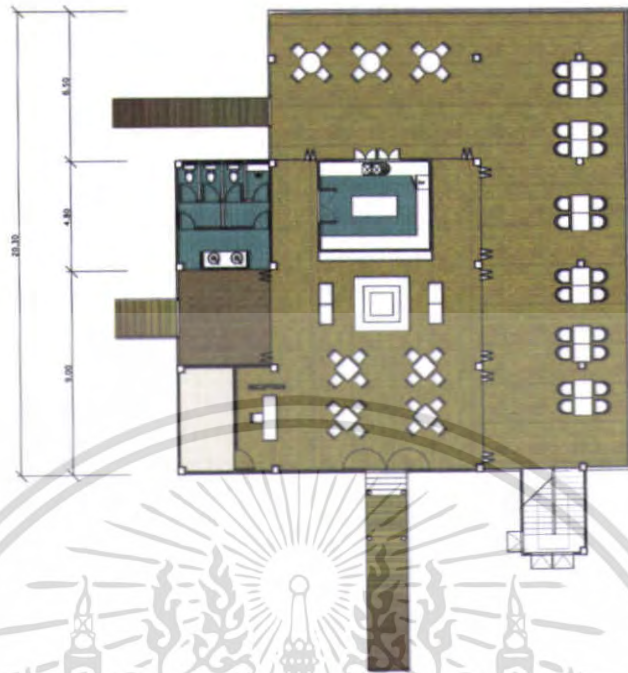

รูปที่ 6.9 แสดงผังส่วนบริการข้อมูล

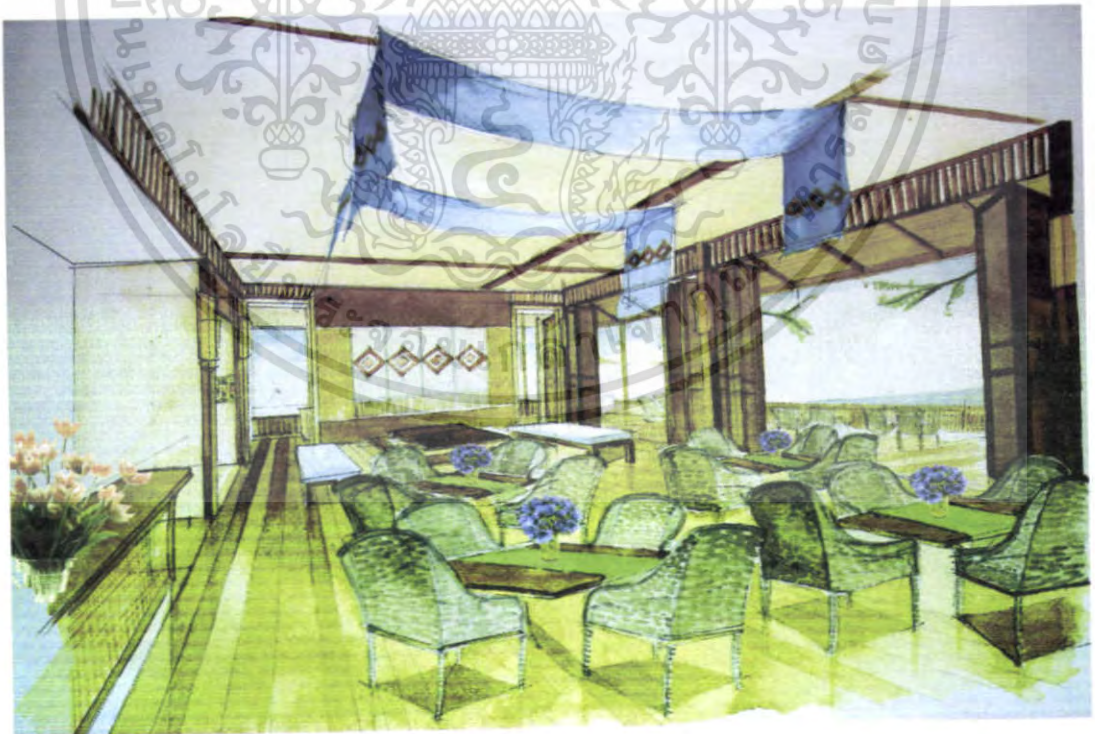
รูปที่ 6.10 แสดงบรรยากาศส่วนบริการข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.5 ส่วนสัมมนา (Seminar)

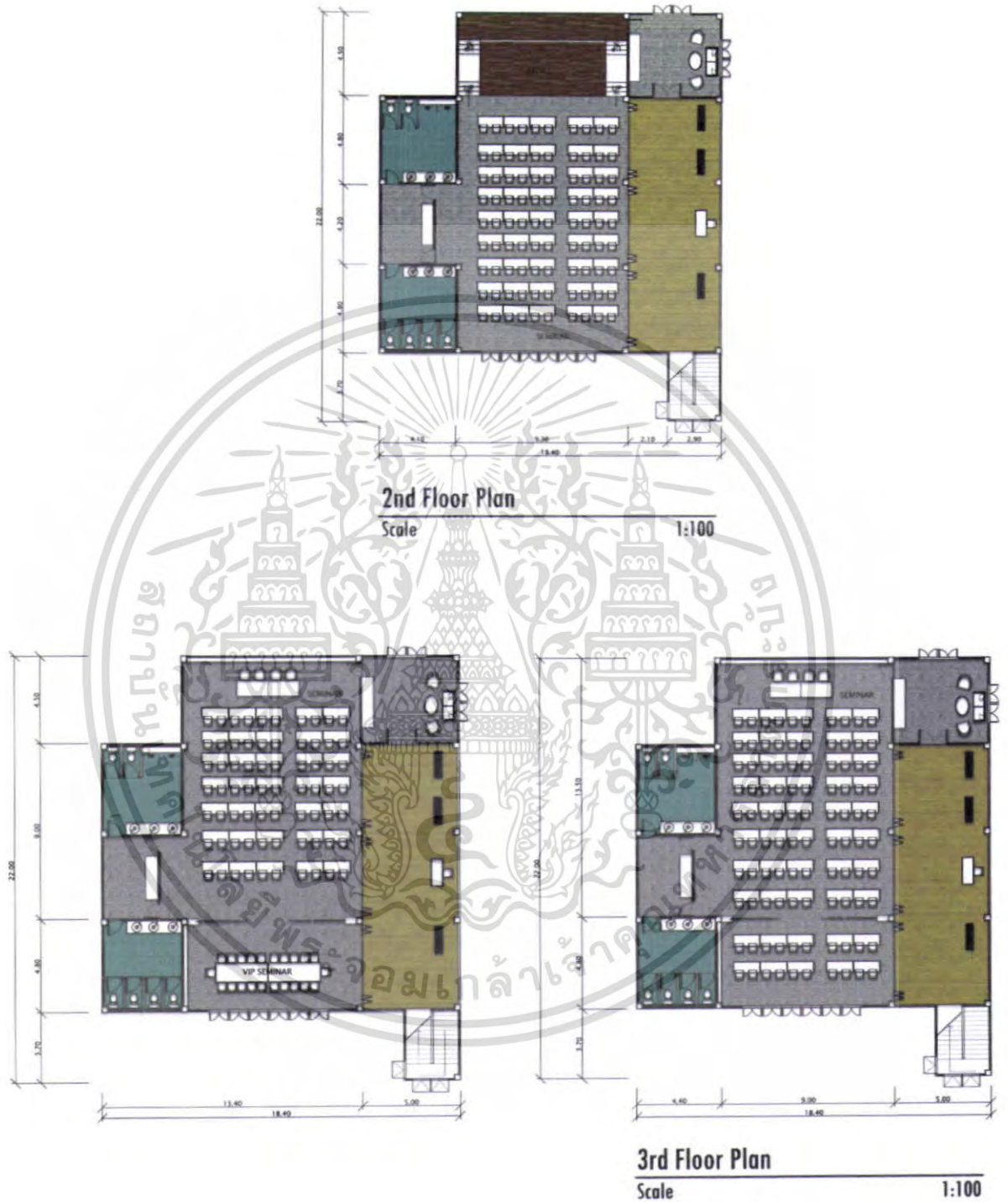

รูปที่ 6.11 แสดงผังส่วนสัมมนาชั้น 1

รูปที่ 6.12 แสดงบรรยากาศส่วนสัมมนาชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

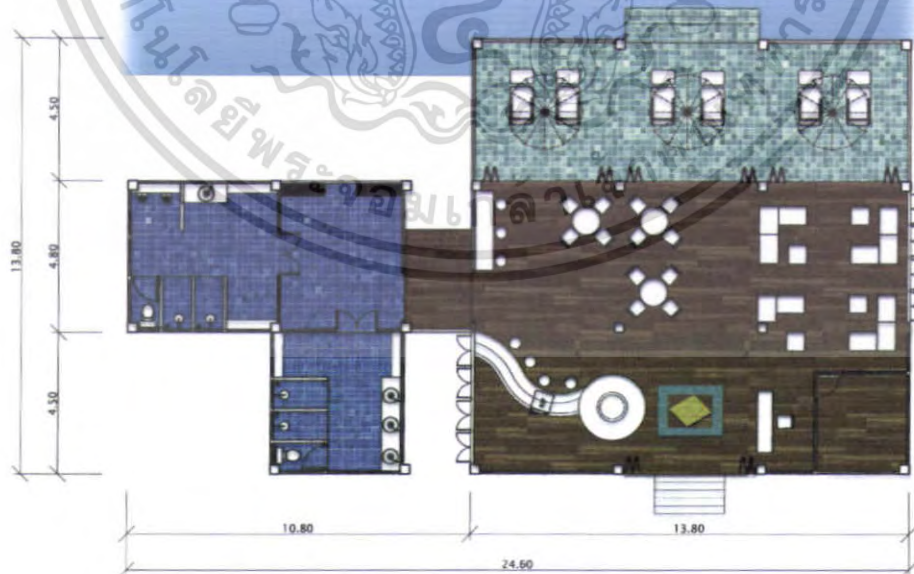
รูปที่ 6.13 แสดงผังส่วนสัมมนาชั้น 2,3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.14 แสดงบรรยากาศส่วนสัมมนาชั้น3

6.2.6 ส่วนPool Lounge

รูปที่ 6.15 แสดงผัง Pool Lounge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.14 แสดงบรรยากาศส่วน Pool Lounge

6.2.6 ส่วนห้องพัก (Guest Room)

ส่วนนี้จะใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเป็นตัว Decorate อย่าง กระจุต คกล้า เป็นต้น ทำให้ได้บรรยากาศของความเป็นท้องถิ่น และเล่นสีสันของเครื่องลูกปัดซึ่งสีสดมาใส่ในตัวงาน

รูปที่ 6.15 แสดงผังห้องพักแบบที่1และ3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.16 แสดงผัง ห้องพักแบบที่2

รูปที่ 6.17 แสดงผัง ห้องพักแบบที่4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.18 แสดงบรรยากาศห้องพักแบบที่ 1

รูปที่ 6.19 แสดงบรรยากาศห้องพักแบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.20 แสดงบรรยากาศห้องพักแบบที่3

รูปที่ 6.21 แสดงบรรยากาศห้องพักแบบที่4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. ตติยาภรณ์ ศรีนิเวศน์. 2546-2547. "เคียงคลองรีสอร์ท" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. www.tourismthailand.org . ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง
3. เบญจวรรณ ทศนลีพร. 2539. "สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นภาคใต้ (ประเภทเรือนชาวนา) ณ บ้านห้วยลึก ตำบลคอนทราย อำเภอบางขัน จังหวัดพัทลุง" วิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ทยุติ โสติดิสุพร. 2546. "เรือนพื้นถิ่นอำเภอควนขนุน" วิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. สมชาย เลียงพรวรรณ. 2547 "รวมบทความวิจัยการท่องเที่ยว การศึกษาศักยภาพของแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณทะเลสาบสงขลา" ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้